

VERSLAG

Commissie Samenleving

BV25.0039

Datum vergadering : 3 april 2025

Aanwezig in de raadszaal

Commissieleden

Leefbaar 3B : Marjolein Gielis, Leon Erwich
WIJ Lansingerland : Jan Alsemgeest, Adelkarim Afalah
CDA : Nelleke Bouman-Quist, Dave Bergwerff, Arnold Oosterlaan
VVD : Marloes Draak, Eric Kampinga
D66 : Ronald van der Stad, Sander Smolders
CU : Paul Lieverse, Annette Molenaar-Van der Beek
GroenLinks : Selgei Gabin
PvdA : Valmir Xhemali,
VOOR Lansingerland :

Burgemeester

:

Wethouders

: Leon Hoek

Voorzitter

: Matthijs Machielse

Commissiegriffier

: Rianne Kokke

Afwezig

Leefbaar 3B :
WIJ Lansingerland :
CDA :
VVD : Boris Wezenberg
D66 :
CU :
GroenLinks : Manon van Splunter, Marko Ruijtenberg
PvdA : Hamid Azzouzi, Sonnie Biharie
VOOR Lansingerland : Petrine van Olst

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Een goedenavond, dames en heren. Heel hartelijk welkom aan de kijkers thuis, de overvolle publieke tribune, aan commissieleden van acht partijen aanwezig deze avond. Hartelijk welkom ook, collegeleden en natuurlijk naast mij onze vaste commissiegriffier. Hartelijk welkom allemaal. Fijn dat u het allemaal heeft kunnen maken naar deze vergadering hier. Het is acht uur op 3 april en het was toch een heerlijk mooie zonnige dag. Maar gelukkig nog een paar weken, dan kunnen we om acht uur nog in de zon zitten. Kijken of we dan nog zulke volle zalen trekken hier. Vanavond in ieder geval wel en dat is maar goed ook, want we hebben voor u vanavond twee mooie agendapunten. Maar we gaan allereerst eens even beginnen met de mededelingen. Die heb ik verder niet.

2. Inspreker(s)

De voorzitter: Dus dan gaan we gauw over naar de insprekers. Die zijn helaas deze avond niet gemeld.

3. Vaststelling verslag vorige vergadering

De voorzitter: Gaan we over naar agendapunt 3, het vaststellen van het verslag van de vorige vergadering. Die is alweer van 6 februari 2025, dus dat is alweer een tijdje geleden. Er zijn geen opmerkingen over binnengekomen. Kan ik dat verslag vaststellen? Ik zie instemmend geknik, dus dat verslag is dan bij deze vastgesteld.

4. Vaststelling agenda en inventarisatie rondvragen

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 4, het vaststellen van de agenda. Ik had het er net al even met u over, we hebben vanavond twee bespreekpunten. Allereerst een bespreekpunt op initiatief van het college en daarna een bespreekpunt op initiatief van de heer Lieveerse als raadsrapporteur van de GRJR. Gaan we het met die twee agendapunten doen? Ik zie mevrouw Gielis nog uit mijn linkerzijde. Mevrouw Gielis.

Mevrouw Gielis: Ik ben even niet helemaal, wanneer mocht ik iets agenderen voor actualiteiten uit het college? Actualiteiten, vragen.

De voorzitter: Dan heb ik goed nieuws voor u, agendapunt 7 zijn de actualiteiten uit het college. Daar zit de voortgangsrapportage bij en daar mag u dan vragen over stellen. En dan kunnen we die op dat moment behandelen. Is dat helder? Andere opmerkingen nog over de agenda? Nee? Dan gaan we het met deze agenda doen. Dan gaan we over naar agendapunt 5, die bespreekpunten. Sorry, mevrouw Gielis? Nee? Oké. Helder.

5. Bespreekpunten

5.a Uitgangspuntennotitie Opgave Volwassenen

De voorzitter: Allereerst agendapunt 5.a, de uitgangspuntennotitie Opgave Volwassenen. Die titel zegt eigenlijk alles al, een uitgangspuntennotitie voor de opgave voor volwassenen. Dat is het vierde beleidsplan wat gaat volgen binnen de samenlevingsvisie, waar we de afgelopen jaren veel met elkaar over hebben gesproken. En vanavond legt het college aan u de uitgangspunten voor voor deze visie. En u wordt gevraagd om daar uw wensen en bedenkingen op te geven, uw input op mee te geven. Dus let erop, dat is ook vooral de bedoeling van deze bespreking. Het is pas de voorfase van het beleidsplan zelf, dat komt natuurlijk terug naar deze commissie over enkele maanden. Maar nu bent u in de gelegenheid om alvast mee te geven wat u in ieder geval in die visie terug wilt gaan zien. Daarvoor mijn vraag, wie mag ik daar als eerste het woord geven? Dat is de heer Xhemaili van de PvdA. U heeft het woord.

Eerste termijn

De heer Xhemaili: Dank u wel, voorzitter. Vandaag uitgangspuntennotitie beleidsplan volwassenen. Zoals jullie weten staat de PvdA voor een sociaal en rechtvaardig Lansingerland waarin iedereen uiteraard mee kan doen. Dit waren ook mijn woorden in februari bij de commissie Samenleving over jongeren. Dit beleidsplan is van groot belang omdat het richting geeft aan de manier waarop wij als gemeente onze inwoners ondersteunen en versterken. Ik ga gelijk door naar de uitgangspunten. De kritische

beschouwing. Veerkrachtige volwassenen zorgen voor een veerkrachtige samenleving. De PvdA is het eens met het belang van een sterke sociale cohesie en het stimuleren van betrokkenheid binnen de samenleving, maar dit uitgangspunt legt te veel nadruk op eigen kracht. Dit ondervond ook het ASD in hun advies en dat onderschrijven wij volledig. Want dit uitgangspunt legt onderlinge ondersteuning en zelfredzaamheid. Vooral dat deze laatste term zit behoorlijk in mijn allergie, want niet iedereen heeft het netwerk om daarop te bouwen en daarop terug te kunnen vallen. Wat mij ook altijd opvalt is dat het NSOB-kwadrant in Lansingerland standaard verkeerd wordt gebruikt in deze context. Namelijk dat de burger zelf aan zet is en de gemeente achterover leunt. Dit werkt goed bij de mondige en deskundige burger, maar werkt niet bij een burger die niet mee kan door bijvoorbeeld de multiproblematiek in hun leven. Denk aan psychische problemen, lichamelijke problemen, drank- en drugsgebruik, vechtscheidingen, schuldproblemen, armoede, et cetera. En stel, men heeft het niet eens te maken met multiproblematiek, dan nog zijn er inwoners die hulp nodig hebben en die niet de hulp direct kunnen aanvragen of kunnen vinden. Vragen die wij dan hebben aan het college, hoe gaat het college de burger, de kwetsbare volwassenen niet aan hun lot worden overgelaten? En hoe de gemeente in die gevallen een vangnet biedt? Denk aan armoedebestrijding en schuldhulpverlening. Uitgangspunt 2, volwassenen doen mee naar vermogen. Wij onderschrijven als PvdA dat ieder inwoner naar vermogen moet kunnen deelnemen aan de samenleving. Maar in hoeverre wordt er rekening gehouden met mensen die langdurig ondersteuning nodig hebben? Initiatieven vanuit de samenleving zijn waardevol, maar we mogen geen excuus zijn om als gemeente een stap terug te doen. Dat slaat ook terug op het eerste en de NSOB kritiek kwadrant. Wij vragen het college om bij de uitwerking concreet te maken welke rol de gemeente blijft spelen in het ondersteunen van inwoners die niet zelfstandig mee kunnen doen. Uitgangspunt 3, zichtbare en laagdrempelige voorzieningen. Dit uitgangspunt klinkt goed, maar de praktijk leert dat inwoners vaak moeite hebben om de juiste hulp te vinden. Wij pleiten voor een actieve rol van de gemeente in het bekendmaken van voorzieningen en een laagdrempelige toegang. In het stuk staat dat er beroep kan worden gedaan op vrijwilligers, ondernemersverenigingen, religieuze organisaties, dus kerken, moskeeën en andere bewoners. Ik vind het te veel, zoek het maar uit-gehalte hebben. Daarnaast is het bij veel problemen schaamte een grote rol speelt dus dan en je wilt niet dat de omgeving weet met wat voor problemen je te maken hebt. Dus daar loop ik wel dan tegenaan, wanneer ga je naar je samenleving toe en wanneer is het juist goed om gelijk naar professionele hulp te gaan? Denk aan schuldenproblematiek. Vandaag las ik dus een artikel dat armoede ook wat meer onder de bevolking komt die ook het breed hebben. Dus niet alleen met een uitkering armoede bestaat, maar ook mensen met een middeninkomen en een hoger inkomen kennen armoede. Gepaard met schaamte.

De voorzitter: Wilt u zo gaan afsluiten, alstublieft, mijnheer Xhemaili?

De heer Xhemaili: Sorry?

De voorzitter: Wilt u zo gaan afronden alstublieft?

De heer Xhemaili: Afronden. Ja, ik ga mijn best doen. Hulp wanneer het echt nodig is. Ook daar heb ik een behoorlijke allergie voor. Want hulp is altijd nodig. Dus niet wanneer het echt nodig is. En daar moeten we echt iets in de uitwerking op gaan verzinnen, dat hulp geboden wordt aan de mensen die het nodig hebben. Dan ga ik door naar financiën. In het stuk staat, financieel kader, staat dat de uitgangspunten versobering en verschaling is, dat het uitgangspunt in het beleid staan en wordt verwerkt in de begroting van '26. Laat ik vooropstellen dat alle versobering en verschaling op het sociaal domein, gaan wij als PvdA amenderen bij de begroting. Daar wil ik het voor nu bij laten.

De voorzitter: Helder. Dank u wel, mijnheer Xhemaili. Dan heb ik hier mevrouw Molenaar. Mevrouw Molenaar van de ChristenUnie.

Mevrouw Molenaar-Van der Beek: Dank u wel, voorzitter. Wat voor gemeente willen we zijn? Die vraag is de afgelopen periode vaker gesteld en de ChristenUnie heeft daar een duidelijke visie op. Zorgen voor elkaar in de eigen leefomgeving is de meest warme en betekenisvolle zorg. Het zorgstelsel, dus ook het beleid in de gemeente waar we het vanavond over hebben, moet aansluiten bij de veerkracht van de samenleving. Met goede zorg zo dicht mogelijk bij mensen en als aanvulling op wat mensen voor elkaar kunnen betekenen. Met bijzondere aandacht voor het kwetsbare leven. Tot zover. Gelukkig komen veel van deze elementen uit de ChristenUnie-visie terug in de notitie die we vanavond bespreken. We hebben een aantal aanvullingen en accenten bij de vijf uitgangspunten. Allereerst bij de eerste uitgangspunten, veerkrachtige volwassenen zorgen voor een veerkrachtige samenleving. Daar zouden we heel graag, positieve gezondheid aan toe willen voegen. Dus naast aandacht voor lichaam en geest, ook zingeving, kwaliteit van leven, meedoen en het dagelijks functioneren. Dat betekent een goed armoedebeleid, een gezonde leefomgeving en een levendige samenleving. Dat is bij punt 1. Bij punt 2, meedoen naar vermogen. De allianties zijn bij dit uitgangspunt niet beschreven. Er stond een hele summiere uitwerking bij. Hier graag concreet, verenigingen, kerken, moskeeën en ontmoetingsplekken en wat nog meer speelt, graag bij benoemen dat dat ook hier een rol speelt. Bij punt 3, de zichtbare en laagdrempelige voorzieningen die de gemeente wil aanbieden, hebben we nu geen aanvullingen. Bij punt 4, hulp wanneer nodig. Bij dit uitgangspunt willen we graag aanvullen dat hulp ook gastvrij moet zijn. Geen schuldgevoel of schaamte zoals net genoemd werd of dat je moet praten als Brugman om hulp te krijgen, maar welkom voor hulp waar nodig. Uitvoering is hierbij cruciaal. Dat betekent tijdig, in duidelijke taal en deskundig. Ten slotte, de passende dienstverlening met oog op de leefwereld. Net zoals bij jeugdzorg is ook hier het totale plaatje belangrijk. Dus eigenlijk praten we over gezinszorg. Inclusief het directe sociale netwerk. Dat zouden we graag aan willen vullen. En dan over het geheel van de uitgangspuntennotitie heb ik nog twee belangrijke aandachtspunten. Eén, deze aandachtspunten zijn belangrijk voor de communicatie van dit beleid naar de inwoners. De gemeente wil de sociale basis meer inzetten en de zorg toegankelijk houden voor wie het echt nodig heeft. Dat is goed voor de betaalbaarheid en de uitvoerbaarheid, maar zeker ook voor de inwoners zelf. Regie over je leven zolang het kan en anderen helpen, zolang als het kan. Dat wil toch iedereen. Tweede aandachtspunt is de veerkrachtige samenleving als sociale basis. De gemeente heeft hier beperkt invloed op. Maar de gemeente kan wel sturen op voorwaarden, zoals subsidies, ruimtes voor activiteiten en eerder genoemde allianties. In de beeldvormende avond kwam naar voren dat hier geen concrete meetinstrumenten voor zijn. Wanneer vinden we de samenleving veerkrachtig genoeg? En wanneer is er een plan B nodig, omdat de samenleving het niet redt? In de uitgangspunten zouden we dit graag benoemd zien als een risico, dat al dan niet met cijfers of KPI's wel goed in de gaten gehouden moet worden. Dat was mijn bijdrage.

De voorzitter: Helder. Dank u wel, mevrouw Molenaar. Mijnheer Kampinga van de VVD.

De heer Kampinga: Dank u, voorzitter. Nou merk je toch dat de VVD als liberale partij daar vaak iets anders in zit, nietwaar? De uitgangspuntennotitie opgave volwassenen. Waarom is het nu opeens opgaven Bij de jeugd is het gewoon jeugd, maar nu is het opgave volwassenen. Maar dat even als terzijde. De samenlevingsvisie, dat is eigenlijk de kapstok van deze beleidsplannen. En we zijn nu inderdaad, zoals de voorzitter al inleidde, aan de laatste toe. Althans, nu gaat het over volwassenen. Vandaag kwam het advies van de

Adviesraad Sociaal Domein beschikbaar en daar stonden veel toevoegingen en aanscherpingen in die in belangrijke mate ook wel door ons gedragen kunnen worden. Maar ik vind het al zo jammer dat het dan weer twee stukken zijn. En dan gaat het college, die komt dadelijk weer een keer met een reactie op de reactie van het ASD. Jammer dat het allemaal een beetje losse stukken zijn. Tot slot, de ASD heeft zelf ook meegedaan als steekhouder om die vijf uitgangspunten te formuleren. Wat ik net bedoelde is ook dit. Je kan wel zeggen van, volwassenen doen mee naar vermogen. Maar ja, wat is vermogen? Ja, nee, gewoon wat ze kunnen. En je hebt ook nog eens een keer de maatschappij, de algemene, die...Hoe heet dat? Dat doet er even niet toe. Ik vind eigenlijk dat die punten over het algemeen redelijk goed voldoen. En, daar zult u niet opkijken, het financiële kader, daar ligt een basis om de uitvoering van het beleid bij te stellen aan de hand van de financiële keuzes die de gemeenteraad bij de begroting maakt. Nogmaals, gelukkig wordt daar nu ook expliciet aandacht aan besteed. Niet van, the sky is the limit, nee, we staan voor het ravijnjaar en we hebben dus te maken met, kort gezegd, bezuinigingen. Tot slot, de ASD benadrukt...

De voorzitter: Voordat u met uw laatste punt begint, heb ik nog een interruptie voor u van mevrouw Molenaar.

Mevrouw Molenaar-Van der Beek: Dank u wel, voorzitter. Begrijp ik het goed, en dan is de VVD inderdaad heel anders, dat uiteindelijk de financiën dan leidend zijn over wat we wel of niet gaan doen voor de volwassenen en in de beleidsplannen gaan zetten? Of heb ik het dan verkeerd begrepen?

De voorzitter: Mijnheer Kampinga.

De heer Kampinga: U hebt het verkeerd begrepen, want de volgende zin is, ASD benadrukt dat de gemeente een sterke visie moet uitstralen. Niet dat het allemaal minder moet, omdat er minder geld is, maar omdat het in ieders belang is om sterk en stabiel in het leven te staan. Juist niet, juist niet alleen maar geld. Maar geld is, dat kun je onzin in vinden, is toch een belangrijke voorwaarde, nietwaar? Het gaat naar...

De voorzitter: Mevrouw Molenaar nog voor een interruptie.

Mevrouw Molenaar-Van der Beek: Ik wou in dit geval een interruptie doen, omdat ik heel blij ben met deze toevoeging van de heer Kampinga, omdat dat precies is wat ik net probeerde te zeggen van, breng het in de communicatie en in het hele naar buiten brengen van beleid dit ook naar voren. Dat het ook gaat in het voordeel van de bewoners en niet alleen om geld.

De voorzitter: Helder, waarvan akte. Mijnheer Kampinga, gaat u verder met uw betoog.

De heer Kampinga: Daarom vond ik het ook een goede van de ASD dat ze dit zo expliciet opnemen. Het is niet alleen maar geld waar het om gaat, je moet een visie hebben. Het gaat om allocatie van schaarse alternatief aanwendbare middelen. De VVD zal in de tweede termijn definitief kenbaar maken wat het standpunt is. Voorzichtig positief in elk geval.

De voorzitter: Gelukkig hoeft u niet eens een standpunt in te nemen vandaag, mijnheer Kampinga. Dat maakt het weer makkelijker. Maar we blijven allemaal bij u voor de tweede termijn. Dan heb ik hier de heer Alsemgeest, WIJ Lansingerland.

De heer Alsemgeest: Voorzitter, onze fractie heeft aan de uitgangspuntennotitie an sich niet zoveel toe te voegen. Ons inziens steekt de notitie goed in elkaar en hebben we al voldoende gelegenheid gehad om hierover met elkaar van gedachten te wisselen in de beeldvorming. Waar we echter wel aandacht voor willen vragen, en dat heb ik ook al kenbaar gemaakt in de beeldvorming, is de vraag, hoe gaan die burgers die op de één of andere manier onze hulp nodig hebben, ons vinden? Er wordt namelijk bij de sociale basis geschreven dat het uitgangspunt is om te zorgen voor zichtbare en laagdrempelige voorzieningen. En als ik dan vraag, hoe kunnen die burgers ons vinden, dan kan ik zelf al een beetje natuurlijk het antwoord van de wethouder invullen, via onze gemeentesite. Maar u en ik en alle anderen hier in de commissie zullen ook beamen dat juist die groep die onze steun nodig heeft niet van die sitebezoekers zijn. En als ze dat dan wel doen, komen ze op een site waar ze eerst een hele tijd naar beneden moeten scrollen voor ze bij de onderwerpen hulp aankomen. Ik doe even een voorbeeld. Als ik als burger op mijn telefoon even google naar de gemeente Lansingerland, dan krijg ik een aantal keuzes. Contact, vacatures, mijn Lansingerland, servicevormen, politieke organisatie en nieuws. En ik wil iemand spreken, dus kies ik voor contact. En dan kom ik ineens, kan ik kiezen tussen de populaire onderwerpen. Paspoort, identiteitskaart, rijbewijs, afval, melding doen. Nou snap ik wel dat de hulpvraag niet tot de populaire onderwerpen behoort. Maar dat ik bij de populaire onderwerpen naar beneden moet scrollen om bij het telefoonnummer van onze gemeente te komen, vind ik wel een beetje gek. En dat ik daarna nog veel verder naar beneden moet scrollen om bij Welzijn Lansingerland te komen. Even voor uw voorbeeld, voor ik bij Welzijn Lansingerland of Kwadraad uitkom, heb ik bijna alles gehad wat deze gemeente in zich heeft. Het afvalbrengstation, de gemeentewerken, het servicepunt, openingstijden en noem maar op. Laat ik duidelijk zijn, het is niet mijn bedoeling om nog meer mensen hulp aan te bieden dan we nu al doen. We hebben het druk genoeg en het kost genoeg. Maar ik zou voor diegenen die het nodig hebben, het wat laagdrempeliger willen maken. En iets laagdrempeliger dan we nu wel doen. En dan niet alleen voor volwassenen, maar ook voor degenen die in de andere categorie zitten, de jeugd of de ouderen. Ik hoor graag van de wethouder of hier iets mee gedaan kan worden.

De voorzitter: Mijnheer Alsemgeest, voordat u verder gaat, heb ik een interruptie van de heer Smolders. Over de website, mijnheer Smolders?

De heer Smolders: Eigenlijk ook wel over de punten. We zitten hier voor de uitgangspuntennotitie. Dit gaat echt over hoe je de website opbouwt en communicatie doet. Ik neem aan dat dat ook in het beleidsplan wel ter sprake zal komen. Ik ondersteun dit wel, maar welk punt wil je nu maken door die hele...Google, er zijn ook slimmere methodes om het te vinden.

De voorzitter: Mijnheer Alsemgeest.

De heer Alsemgeest: Het enige wat ik onder uw aandacht wil brengen is dat we laagdrempelig willen proberen diegenen die hulp nodig hebben, dat ze ook hulp kunnen vinden. En dat is nu eigenlijk niet het geval. En dat wil ik aan de orde stellen. Dank u wel.

De voorzitter: Helder. Is dat nog een interruptie van één van u allen? Nee, dan ga ik naar de heer Erwich voor de volgende termijn. Mijnheer Erwich, Leefbaar 3B.

De heer Erwich: Dank u wel, voorzitter. Leefbaar 3B, die maakt zich zorgen. De wachttijden voor hulp en de ondersteuning via de Wmo, die blijven oplopen. Hierdoor komt er steeds meer druk op de vrijwilligers en dreigen inwoners zonder de juiste zorg te blijven zitten. En dat is onacceptabel en moeten we voorkomen. We worden steeds meer afhankelijk van

vrijwilligers en mantelzorgers. Maar vrijwilligers en mantelzorgers doen dat fantastische werk en vangen steeds meer op, maar zij mogen geen vervanging worden voor de professionele hulp. De druk op hen groeit en dat is onacceptabel. Als de gemeente steeds minder ondersteuning biedt, haken vrijwilligers af en verliezen we de belangrijkste steunpilaren in onze samenleving. Dus de wachttijden moeten omlaag. Dit kan misschien met slimme digitale innovatie, ik heb het in de beeldvorming al gevraagd, zoals online hulpverlening of IT-gestuurde ondersteuning. We roepen het college op om niet te denken in beperkingen, maar in mogelijkheden die de IT biedt en wat kan er wel. We hebben nog wat vragen aan het college, want de wachttijden moeten actief teruggedrongen worden. Concrete stappen moeten gezet worden om de wachttijden ook te verkorten. Voorzieningen echt laagdrempelig houden voor mensen met een complexe hulpvraag. En niet eerst naar een website, als je belt, dan weer doorgestuurd worden naar een ander loket enzovoort, enzovoort. En direct investeren in de digitale innovaties. Een veerkrachtige samenleving is mooi, maar het mag niet betekenen dat de overheid zich steeds verder terugtrekt. Vrijwilligerswerk moet wel vrijwillig blijven en niet een noodzakelijk vangnet worden, omdat de professionele hulp tekort schiet. We vragen het college daarom niet alleen de wachttijden in kaart te brengen, maar ook verantwoordelijkheid te nemen. Het is tijd voor concrete maatregelen. Ik hoor graag van het college hoe dit kan worden aangepakt, want de gemeente heeft ook een zorgplicht. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Erwich. Dan ga ik naar mevrouw Gabin van GroenLinks.

Mevrouw Gabin: Dank u wel, voorzitter. Wij waarderen de ambitie om vanuit vertrouwen, gelijkwaardigheid en gedeeld eigenaarschap te werken aan een sterk sociaal fundament. Dus als GroenLinks steunen wij die richting. Maar juist omdat het plan ambitieus is, willen we er ook kritisch naar kijken. En ik wil graag stilstaan bij het begrip bestaanszekerheid. Want het klopt dat het in het stuk genoemd wordt, maar het voelt niet als het vertrekpunt van het beleid. Het staat er wel, maar het is niet de drager van de keuzes die gemaakt worden en daar zit voor ons het probleem. Bestaanszekerheid is wat ons betreft geen thema onder velen, maar een basisvoorwaarde. Dus voldoende inkomen, een dak boven je hoofd, toegang tot zorg. Als dat ontbreekt, dan is het simpelweg niet eerlijk om mensen te vragen om zelfredzaam te zijn, om deel te nemen of om hun netwerk te benutten. Dan praat je eerder over overleven en niet over meedoen. Het stuk benoemt maatschappelijke druk, stress, multiproblematiek, allemaal belangrijk. Maar naar ons idee blijft het wat abstract, er is geen scherpe ambitie om dat te doorbreken. En daarmee lopen wij een belangrijk risico en dat is, het bestaanszekerheid is niet stevig genoeg verankerd. Dan dreigt er een verschuiving in het denken. Dus van ondersteuning als recht naar ondersteuning als gunst. En dan gaan we uit van de vraag, kunnen we het nog aanbieden in plaats van, hebben mensen er recht op? Dan wordt zorg een optie, afhankelijk van beschikbare middelen en geen garantie. Juist voor de mensen die het het hardst nodig hebben. Dus ondersteuning en zorg zijn geen extraatjes, wat ik ook bij andere bijdragen heb gehoord. Ze zijn fundamenteel van een fatsoenlijke samenleving. We hebben als gemeente niet alleen de taak om mensen te helpen die het niet redden. Maar vooral om naast mensen te staan die het niet redden. En dat ook structureel het liefst. Dus onze vraag aan de wethouder, in het stuk wordt bestaanszekerheid wel benoemd. Maar het komt voor GroenLinks niet naar voren als fundament of vertrekpunt van het beleid. Kunt u toelichten waarom er geen concrete analyse of ambitie is opgenomen rondom armoede, inkomen of toegang tot basisvoorzieningen? Voorzitter, ik wil ook alert zijn op de toon van het stuk. Dus dat hoorde ik ook bij meerdere bijdragen. Termen als, meer zelf doen, eigenaarschap en samen redzaam zijn prachtige woorden, maar ze kunnen ook de opmaat zijn naar bezuinigingen. Het stuk ademt op sommige plekken echt het risico van een sluipende verschaling. Onze vraag aan de wethouder is, hoe waarborgen we in dit beleid dat ondersteuning voor

inwoners met weinig bestaanszekerheid een recht blijft en geen gunst die afhankelijk is van budget of beschikbaarheid? De rest laat ik even voor de tweede.

De voorzitter: Helemaal goed, mevrouw Gabin. Dank u wel. Dan de heer Smolders, denk ik nog? Zeg ik dat goed? Ja, u moet nog even drukken, denk ik. Mijnheer Smolders, D66, u heeft het woord.

De heer Smolders: Na al die tijd weet ik nog niet hoe dat ding werkt. Dank u wel, voorzitter, dat ik ook even het woord spontaan krijg van u. D66 kan zich net als de vorige keren zich prima vinden in de uitgangspuntennotitie. We kennen ook de samenlevingsvisie en we kennen de omgekeerde piramide. Ik denk dat dat ook wel het idee van de samenlevingsvisie en uiteindelijk beleidsplan en uitvoeringsplan is om de druk op de zorg te verminderen. Want er is een demografische ontwikkeling dat er 35 tot 40 procent meer volwassenen komen en dat er meer onbekende en nieuwe problematiek in de gemeente komt in het sociaal domein. Dus die noodzaak zien wij ook wel. En we hopen dan ook dat de perspectiefnota die voor het zomerreces in een van die stukken staat, mogelijk financieel wat uitgangspunten biedt waar we wat aan hebben. Maar zoals ik de vorige keer bij de jeugd ook al aangaf, is het ook van belang dat we werken aan tijdige signalering. Ik heb nu een paar voorbeelden gehoord van hoe is het laagdrempelig en bereikbaarheid. Maar er zit ook een vice versa kant in. Hoe kun je de mensen die kwetsbaar zijn ook signaleren? Hoe vinden we die? Hoe krijgen we die in beeld? En dat vind ik in dit stuk nog wat missen. Het is echt zo dat, daarom vroeg ik even aan bij de heer Van Alsemgeest, van, wat is nou de bedoeling? Er zijn mensen die inderdaad niet zoeken op een website. Er zijn mensen die achter de deur zitten en zich schamen, wat ook al genoemd is. Maar wij hebben toch ook een actieve rol, denk ik, te pakken als het gaat om die signalering. Dus dat wil ik even vragen aan de wethouder, hoe de wethouder ziet om op die kant van de samenleving, vanuit de gemeenterol, of daar ook mogelijkheden voor zijn in het instrument. Ik was van plan alle uitgangspunten na te lopen, maar toen zag ik het advies van ASD en het antwoord van de gemeente. En ik denk, als je dat advies gewoon goed overneemt en ter harte neemt en je antwoord ook serieus neemt daarin, dan heb ik er alle vertrouwen in. En dan hebben wij niet heel veel meer op te merken over die uitgangspunten, behalve dan de signalering.

De voorzitter: Helder. Dank u wel, mijnheer Smolders. En dan nog de fractie van het CDA tot slot. Nog woordvoering? Ja, mevrouw Bouman, u heeft het woord.

Mevrouw Bouman-Quist: Voorzitter, dank u wel. De uitgangspuntennotitie volwassenen gelezen hebbend en daarna het advies van de ASD en dan de reactie van het college, dan kunnen we ons vinden wat daar allemaal in staat. Er is al gezegd, er komt nu de uitgangspuntennotitie, er wordt een vervolg aan gegeven via een beleidsplan en uiteindelijk op termijn X een uitvoeringsplan. De uitgangspunten die worden nog een keer vertaald in de beleidsprioriteit, dat is ook al even genoemd en dan krijgen we ook nog de perspectiefnota waar de financiën het één en ander uit gekristalliseerd worden. Wat dan de mogelijkheid, gaan we wat bezuinigen of kunnen we gelijk blijven, want er komen bedragen in te staan en dan zullen we bij de begroting, zullen we het een en ander moeten aangeven wat we beschikbaar gaan stellen. Als ik deze uitgangspuntennotitie verder lees, dan kan ik me toch niet aan de indruk onttrekken dat in de voorgaande notities, de vitaal ouder worden en kansrijk opgroeien, er dus veel overeenkomsten zijn. Onder andere over de communicatie en ook wat de ASD aangeeft. De ASD heeft bijvoorbeeld aangegeven dat, welke instanties, waar kan men een beroep op doen? Er is een sociale kaart. En dan denk ik, dat zou handig zijn als de dingen die in de voorgaande notities of beleidsplannen aangegeven worden, dat er een doorvertaling komt naar ook bij de volwassenen. Want anders gaan we allemaal weer hetzelfde doen. En dan denk ik, daar moet een lijn in zitten. Communicatie, zeer

belangrijk. Veerkracht, dat is natuurlijk afhankelijk van de personen wie het om gaat. Er moet hulp komen, absoluut, maar we zullen ook niet aan de indruk kunnen voorbij gaan dat ze misschien wel met de financiële middelen rekening moeten gaan houden. Maar dat zullen we gaan zien bij de perspectiefnota en bij de begroting, want als je ergens op drukt, dan komt misschien ergens anders weer iets omhoog. Maar laat onverlet dat, we zullen keuzes moeten gaan maken en laten we eerst maar eens even kijken waar het beleidsplan toe gaat worden en wat het nu voortbrengt bij deze.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Bouman. En keuzes maken zullen we zeker doen. Maar het is nu allereerst aan het college om eens wat keuzes te gaan maken uit uw inbreng. Bent u zover, wethouder Hoek? Ja? Dan heeft u het woord voor reactie in deze eerste termijn.

Beantwoording college

De heer Hoek: Goed, dat is fijn. In ieder geval, en ieder bedankt voor de waardevolle bijdrage. Ik zal de partijen even één voor één door lopen. De Partij van de Arbeid zegt, teveel nadruk op eigen kracht. Ja, dat klopt. Daar heeft u enigszins gelijk in. De burger is aan zet. Dat is ook een belangrijk uitgangspunt. En ik snap dat u zegt, wij vinden dat er een veel beroep gedaan wordt op zelfredzaamheid. Maar uiteindelijk hebben we het straks wel in de beleidsnotitie over de ambitieniveaus waar we het over gaan hebben. Dus daar zijn verschillende gradaties in en daar moeten we het in ieder geval straks keuzes in maken. Dus het is aan u straks ook om uiteindelijk het ambitieniveau wat meer te duiden. En ja, we nemen uw opmerkingen uiteraard mee. U zegt, waar is het vangnet gebleven? Zichtbaar en laagdrempelig. De juiste hulp vinden. En u zei ook, en daar sla ik wel op aan, het zoek het maar uit-gehalte is erg hoog. Daar ben ik het wat minder mee eens. De ChristenUnie heeft daar wat meer nuance in aan gebracht. Dat er op zich niks mis mee is wanneer je het over een zelfredzame samenleving hebt. En dat het juist prettig is wanneer mensen vanuit hun eigen kracht kunnen opereren. Maar ik snap dat er verschillen in mening over zijn. Maar goed, wat ik al eerder zei, die ambitieniveaus daar komen we zeker nog op terug. Ik ben het met u eens dat armoede van alle niveaus is. Vandaag was ik samen met een vertegenwoordiger van de ChristenUnie D66 en GroenLinks bij het...Hoe heet het? Het menstruatie-uitgiftepunt, en daar kwam dit item ook heel erg aan de orde. Ik bedoel, armoede is niet alleen mensen die in een uitkeringssituatie zitten, maar ook mensen die ooit een te duur huis hebben gekocht en met de hypotheek zitten en geen geld hebben om te eten. U zegt, op het moment dat het gaat over versoberingen op het sociaal domein, dan zullen we dat amenderen en dat is uiteraard uw goed recht. De ChristenUnie geeft aan dat zorgen voor elkaar in de eigen leefomgeving, dat ze dat als een pre zien met aandacht voor de kwetsbaren. En uiteraard vinden wij dat ook, want daar is nou juist deze uitgangspuntennotitie voor bedoeld. Dat we inderdaad er zijn voor de kwetsbaren en dat we eigenlijk de zelfredzaamheid meer stimuleren, zodat de hulp die we bieden bij de doelgroep komt waar die ook echt voor bedoeld is. ChristenUnie geeft aan positieve gezondheid toe te voegen en ik denk dat dat een goede toevoeging is. En die zullen we ook zeker meenemen. U heeft daar ook nog wat subdoelen in aangegeven, armoedebelied en dat soort zaken. Die zijn in ieder geval genoteerd. Het concrete benoemen van allianties, waar denk je dan aan? Die heb ik ook opgeschreven en die zullen we ook meenemen. En hulp moet gastvrij zijn en daar ben ik het helemaal mee eens. Je moet je niet bezwaard voelen om een beroep te doen op datgene waar het uiteindelijk voor bedoeld is. Familiezorg, u noemde het gezinszorg, maakt ook onderdeel uit van dit verhaal. We weten allemaal dat uiteindelijk dat de beste remedie is, dat je het systeem aanpakt in plaats van de problemen wellicht van één persoon in dat gezin, want dan ga je het verschil niet maken. En dat is ook wel wat we op willen nemen. Aandacht voor communicatie, ik ben het helemaal met u eens. Verschillende keren ook gehoord, de heer Alsemgeest, de heer

Smolders hebben het hier over gehad, hoe gaan we nou die mensen bereiken die een beroep willen doen op het hulppalet? En de bijdrage van de heer Alsemgeest heeft me wel getriggerd, dat op het moment dat je inderdaad de website opzoekt en je gaat eerst compleet door de harde sector en je moet ik weet niet hoeveel klikken plegen om uiteindelijk bij hulpverlening uit te komen, dan ben ik het met u eens, dat moeten we in ieder geval meenemen. Subsidie voor allianties voor het verstevigen van de sociale basis. Ik denk, weet je, dat wordt nog best een discussie straks tijdens perspectiefnota. Maar ik ben het met u eens dat we het in ieder geval op moeten nemen. Ik zie een...

De voorzitter: Ja, die ging nog over het vorige punt. Maar u ging zo snel, wethouder. Ik wil u ook niet gelijk onderbreken. Maar mevrouw Molenaar van de ChristenUnie.

Mevrouw Molenaar-Van der Beek: Ja, sorry. Misschien is mijn vraag over de communicatie niet helemaal helder geweest. Maar bij de communicatie zouden wij ook heel graag onder aandacht willen brengen, niet alleen dat het bereikbaar moet zijn of dat je het makkelijk kan vinden. Maar ook de uitleg erachter waarom de gemeente die keuzes maakt. Zodat mensen zich niet in de steek gelaten voelen, maar dat de gemeente juist erop stuit dat mensen zichzelf kunnen redden. Dus het verhaal vertellen erachter, niet alleen, het moet niet alleen zichtbaar zijn, juist ook om de hulp bereikbaar te houden voor degenen die het echt nodig hebben. Dus dat je aangeeft, heb je dit en dat al geprobeerd? Want dat is de eerste lijn. Dat bedoelden wij.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Molenaar. Dan gaan we terug naar de wethouder.

De heer Hoek: Dank voor deze toevoeging. Nee, hij is me duidelijk. En ik denk dat dat ook heel verstandig is om wat meer uitleg te geven waarom we de keuzes maken die we ook maken. Dan ga ik naar de VVD. Oh ja, u had het ook nog over de kengetallen. Dus hoe ga je het nou monitoren? En daar, die nemen we in ieder geval ook mee. Want dat vinden wij ook belangrijk. En u weet net zo goed als ik dat dat best een ingewikkelde is, want hoe ga je nou preventieve maatregelen, zeg maar dusdanig kwalificeren dat je ook één op één kan aangeven dat dat het effect ervan is. Dat is een hele ingewikkelde, maar moeten we zeker naar kijken hoe we dat vorm en inhoud geven. De VVD heeft het over het ASD advies en de strekking daarvan. Uiteraard, en dat heeft u ook kunnen lezen, gaan wij daarmee aan de slag. Volwassenen doen mee naar vermogen. Dan heb ik het ook weer over het ambitieniveau. Ja, dat is wel de bedoeling. Maar de één kan dat beter dan de ander. En het is uiteraard zo dat degenen die dat absoluut niet kunnen, dat daar nou juist die hulp voor bedoeld is en dat de mensen die wat moeite hebben met dat eigen vermogen dat je die wat meer op de rails zet. Zodat de echte hulp bij die mensen terechtkomt die het ook echt nodig hebben. Financiële keuzes worden door u onderstreept. Daar gaan we het in de perspectiefnota over hebben. Dat zei mevrouw Bouma ook al. Zeg ik het goed? Ja, Bouman. Ja, sorry, mevrouw Bouman. Niet te verwarren met Mies. Maar in ieder geval, ik ben het helemaal met u eens dat die financiële keuzes, daar gaan we het in de perspectiefnota over hebben. Maar er is nog wel een uitdaging op dit dossier en dat is absoluut, schaarste aan mensen. Dus ik denk dat het met elkaar nog een behoorlijke uitdaging wordt. Maar u heeft het vooral over ook, laat die visie in ieder geval voor zich spreken en duidelijk zijn. WIJ Lansingerland, daar heb ik al iets over gezegd. Ik ben het met u eens dat we daar naar moeten kijken. Het moet eigenlijk een laagdrempelige zoektocht worden. Mevrouw Bouman, die zei ook al van, een sociale kaart wellicht toevoegen. Goed idee. Leefbaar 3B, die heeft het over de wachttijden. U heeft daar vragen over gesteld. En het zal u verrassen, de antwoorden, dat dat op dit moment reuze meevalt. En daar ben ik blij mee. De mantelzorgers moeten het niet over gaan nemen van de professionals. Daar ben ik het helemaal mee eens. Wetenschappelijk is wel bewezen dat mantelzorgers over het algemeen

meer impact hebben dan professionals. Daar waar het gaat om laagdrempelige hulp. Dus we moeten de mantelzorgers zeker koesteren, omdat ze in dit palet ook een hele belangrijke rol vervullen.

De voorzitter: Helder. Daarover de heer Erwich.

De heer Erwich: Daar ligt ook precies onze zorg, wethouder. Dat dus de mantelzorger doet het beter dan de professional, omdat ze veel nauwer betrokken zijn. Maar die willen we er ook graag bij houden. Dus vindt u niet dat ze dan ook ondersteuning nodig hebben voordat ze dadelijk omvallen? En dan hebben we helemaal niks.

De voorzitter: De wethouder.

De heer Hoek: Volgens mij is daar in het huidige beleid al een visie op. Dus het is niet zo, die worden ondersteund middels cursussen, middels het mantelzorgcompliment. En het is zelfs zo dat er ook nog een soort pool is om mantelzorgers die het te veel wordt, dat die geholpen kunnen worden met een andere pool van mensen die daar dan op inspringen. Dus er is beleid voor mantelzorgers die het goede werk verrichten. En dus dat.

De voorzitter: Daarover de heer Erwich nog.

De heer Erwich: Dan vroeg ik me alleen af, hoe vaak wordt er dan van gebruik gemaakt dat u er zo van overtuigd bent dat het goed gaat?

De voorzitter: De wethouder nog. Is daar een antwoord op?

De heer Hoek: Daar heb ik geen antwoord op. Dat weet ik niet. Ik bedoel, we hebben regelmatig contact met mantelzorgers. En ja, ik ben het met u eens, als je niet uitkijkt, dan draait de hele samenleving op mantelzorgers. Daar moeten we voor blijven waken. Dat vind ik een goede meegever als het gaat om de uitgangspuntennotitie en die zullen we dan ook meenemen. Maar het is niet zo dat we nu niks met mantelzorgen doen om te voorkomen dat het te veel voor ze wordt. GroenLinks, u heeft aangegeven, de bestaanszekerheid. Dat moet basisvoorwaarde zijn. Ja, bestaanszekerheid is ook een belangrijke poot in de samenlevingsvisie. Dus wat dat betreft zijn we het met u eens dat dat echt een belangrijke voorwaarde is, die bestaanszekerheid. Want inderdaad, als je geen dak boven je hoofd hebt, dan wordt het wel heel erg ingewikkeld. Maar dan durf ik de stelling wel aan dat je dan ook echt hulp nodig hebt. Dus wat dat betreft ben ik het met u eens dat we goed die basisvoorwaarden in de gaten moeten houden en volgens mij hoort daar ook bij dat iemand die op straat slaapt, weet je, laten we heel eerlijk wezen, daar is hulp echt noodzakelijk. Dus wat dat betreft denk ik dat u mij aan uw kant vindt en we zullen hem ook meenemen. De opmaat naar bezuinigingen. U zegt dat zo en het is ontegenzeggelijk zo dat we het wellicht met minder moeten doen, maar de insteek is wel dat we het met minder moeten doen, maar daar wellicht meer voor kunnen betekenen. En dat is ook een beetje de zoektocht die we met elkaar aangaan. Dus wat dat betreft is minder niet altijd minder in zorg. Het kan ook wel eens zijn dat je met minder middelen toch meer kan doen. Door bijvoorbeeld groepsaankpak, door, nou ja, verzin het. En ja, u weet net zo goed als ik dat we zowel een financiële uitdaging hebben maar ook nog een uitdaging met betrekking tot, kunnen we de juiste mensen krijgen om hiermee aan de slag te gaan? D66 had ook het verhaal van, mensen die kwetsbaar zijn weten te vinden. Die is door verschillende partijen genoemd. Ik denk dat dat een goede is. En dan wel afgezet tegen de beginselen van een zelfredzame samenleving, denk ik. Want daar moeten we wel naar kijken. En u heeft ook, het CDA heeft hier op tafel gelegd dat het wel belangrijk is dat we een goede sociale kaart

hebben. En het liefst voor de verschillende beleidsvelden, zodat iemand ons makkelijk kan vinden en ook welke trajecten daarbij horen. Dank u wel.

De voorzitter: Helder. Dank u wel, wethouder Hoek. Daarmee zijn we aan het einde gekomen van deze eerste termijn. En stel ik u even de vraag voor deze tweede termijn, welke zaken u nog absoluut aan het college mee zou willen geven voor dit beleidsplan? Want het is uiteindelijk de uitgangspuntennotitie. Want dit is uw laatste kans voordat over enkele maanden we het beleidsplan zelf bespreken. En mocht u alles al hebben meegegeven, dan is dat natuurlijk ook geen probleem. Is dat nog een punt van orde, mevrouw Bouman? Anders doe ik even rondje in dezelfde volgorde als u dat goed vindt. Ja, dan bent u de laatste, mevrouw Bouman. Maar wat zeiden ze ook alweer, zij die de laatste zijn....Ja, precies. Exact, wethouder. Mijnheer Xhemaili, u heeft het woord.

Tweede termijn

De heer Xhemaili: Dank u wel. Mijn eerste termijn ging voor mij zeer snel voorbij, voor mijn gevoel. Dus ik ga het niet lang maken hier. Voorzitter, wethouder, dank voor het beantwoorden van de vragen. En nogmaals, ik dank het ASD voor hun advies, die wij zeker ondersteunen. Voor de PvdA is het cruciaal dat dit beleidsplan niet alleen ambitieus en uitgangspunten bevat, maar ook leidt tot concrete verbetering in het leven van onze inwoners. Wij roepen het college dan ook op om bij de verdere uitwerking hiermee aan de slag te gaan. Eén, de sociale basis en armoedebestrijding als speerpunt te nemen. Twee, zichtbare en laagdrempelige ondersteuning te garanderen. Drie, duidelijk te maken hoe maatwerk echt mogelijk wordt gemaakt. En vier, te zorgen voor een effectief en toegankelijke hulpsysteem zonder bureaucratische hindernissen. Dat hebben ook andere collega's reeds meegegeven. Wij zien er dan ook naar uit naar de verdere uitwerking van het beleidsplan en blijven we ons inzetten voor een sociaal en sterk Lansingerland. Met zeer kritische noten. Dank u wel.

De voorzitter: Helder. Dank u wel, mijnheer Xhemaili.. Mevrouw Molenaar, nog behoefte in deze tweede termijn voor verdere aanvullingen?

Mevrouw Molenaar-Van der Beek: Nog even kort, als dat mag. Allereerst, dank u wel voor het overnemen van de aanvullingen. Voor het college, dank je wel. Toch even voor de zekerheid, want ik werd geciteerd als dat de ChristenUnie de zelfredzaamheid ook een heel belangrijk en goed punt vindt. Dat vinden we inderdaad wel. Maar wel binnen de sociale verbanden, die we ook heel belangrijk vinden. Dus zelfredzaamheid, maar niet zomaar. Want in je eentje kan je vaak niet zelfredzaam zijn. Zelfredzaam kan je zijn als je in een sociaal verband zit. En die zelfredzaamheid, er is al vrijwilligerswerk genoemd. Ik bedoel, er is op een gegeven moment ook een grens aan vrijwilligerswerk en aan wat een sociaal verband kan. En dus, wat al benoemd is ook, de zichtbaarheid van hulp, wanneer de maatschappij of het sociaal verband je het niet meer redt, is superbelangrijk. We hebben het een tijdje geleden ook gehad over de toegang tot allerlei zorg die de gemeente aanbiedt. We kijken dan ook nog steeds met vol verwachting uit naar wat daarvoor geregeld gaat worden. Want ik denk dat een aantal punten die hier nu ook benoemd zijn, dat die aan de orde komen. Dus daar kijken we naar uit. En als laatste, we hadden iets genoemd over monitoren. En ik snap inderdaad dat het heel lastig is om te monitoren, wanneer lukt het nou met de zelfredzaamheid en wanneer niet. Maar ik ben op zich ook niet op zoek naar een tabelletje of een staatje met cijfers. Ik neem aan dat we ook best wel horen als er veel getelefoneerd wordt of als er veel klachten zijn of als mensen het niet begrijpen. En dan maakt het mij eerlijk gezegd niet uit of dat er 15 of 85 zijn, dat zijn dan signalen genoeg om er wat aan te gaan doen. Dat was mijn bijdrage.

De voorzitter: Helder. Dank u wel, mevrouw Molenaar. Dan komen we bij de heer Kampinga, VVD, nog.

De heer Kampinga: Dank u. Ik moet onwillekeurig even denken aan de schuldhelpverlening. Daar ging het ook vanuit de VVD over toegang en monitoren. Maar goed, dat loopt allemaal nog, geloof ik. Ik wil heel kort even zeggen, het economisch principe is een optimale allocatie van schaarse alternatief aanwendbare middelen. Dat is niet alleen geld, dat kan ook arbeid zijn, dat kan van alles zijn. Je moet de middelen zodanig aanwenden dat je een optimaal resultaat krijgt. Ik hoor de wethouder net zeggen, misschien wordt het wel beter dan vroeger.

De voorzitter: Dat is helder. Dank u wel, mijnheer Kampinga. Dan kom ik bij u nog, mijnheer Alsemgeest in deze tweede termijn. Geen behoefte meer. Nee? Helder. Even spieken, mijnheer Erwich, in deze tweede termijn nog een aanvulling? Let op, aanvulling op de uitgangspunten.

De heer Erwich: Ik had een hele kleine aanvulling op de uitgangspunten. Want de samenleving veerkrachtig maken, dat is natuurlijk een hartstikke mooi streven. Maar Leefbaar 3B wil er wel op toezien en voor waken dat we niet doorslaan naar de situatie waarin de overheid zich steeds verder terugtrekt en de vrijwilligers en de mantelzorgers alles voor de kiezen krijgen. We moeten geen vrijwilligersorganisatie worden. Dat moeten we niet willen. Er moet een goede balans blijven tussen zelfredzaamheid en de professionele ondersteuning. Ik had het al gevraagd en we roepen het hierbij nogmaals even, we willen heel graag kijken wat u dan heeft aan wachttijden en of u dat voor ons in kaart zou willen brengen. Dan maken we ons minder zorgen en de gemeente heeft namelijk nog steeds een eigen zorgplicht en het wordt tijd voor concrete maatregelen, vinden wij. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Erwich. Dan gaan wij door met mevrouw Gabin nog in deze tweede termijn, GroenLinks.

Mevrouw Gabin: Wij zouden nog een suggestie willen doen en een verhelderingsvraag hebben wij nog. De heer Erwich heeft het kort aangestipt in zijn eerste termijn en dat is de Wmo. Als we echt de keuzes willen maken die eerlijk zijn, dan is het wat GroenLinks betreft logisch om te kijken naar de invoering van een inkomensafhankelijke Wmo-bijdrage. Wij vragen het college of het mogelijk is om dit te verkennen. Of dit juridisch en beleidsmatig mogelijk is en wat het mogelijk zou kunnen opleveren. Dus zowel financieel als sociaal. En een verhelderingsvraag. In punt 5 van het uitgangspuntennotitie wordt het financieel kader als vijfde randvoorwaarden benoemd. Mijn vraag aan de wethouder is, voor ons is het eigenlijk niet duidelijk hoe we dit zouden moeten lezen. Is dit bedoeld als realistische afbakening? Of fungeert het in de praktijk eigenlijk als een escape om ambities af te zwakken zodra het financieel ingewikkeld wordt? En hoe voorkomt u dat dit financieel kader dan in feite de motor wordt van een sluipende verschaling van ondersteuning?

De voorzitter: Helder. Dank u wel, mevrouw Gabin. Mijnheer Smolders, nog behoefte in deze tweede termijn? Ik zie u naar de microfoon gaan.

De heer Smolders: Ik ben eigenlijk getriggerd door de bijdrage van mevrouw Molenaar van dat moeilijk meetbaar zijn. Dus ik vroeg me af, per uitgangspunt, komen daar indicatoren of KPI's, kernprestatie-indicatoren, om te kunnen meten wat het effect is van het beleidsplan richting uitvoeringsplannen enzovoorts?

De voorzitter: Technische vraag die goed bij de beeldvorming had gepast, mijnheer Smolders. Maar we gaan kijken of de wethouder daar een antwoord voor wil geven.

De heer Smolders: Ik was toen wel bij de beeldvorming, maar toch.

De voorzitter: Helder. Dan kom ik, even spieken, nog bij u, mevrouw Bouman.

Mevrouw Bouman-Quist: Voorzitter, dank u wel. Ik was even getriggerd door de wethouder, de heer Hoek, over het woord schaarste. Heeft u dan over de financiële middelen of is het dan over het personeel? Of is dat, u zei op een gegeven moment, kunnen we de juiste mensen krijgen om hiermee aan de slag te gaan? Bedoelt u dan ook de lokale teams en de uitbreiding die analoog in de andere notities naar voren gekomen zijn, bijvoorbeeld bij vitaal ouder worden? Want dat is natuurlijk wel even de vraag. Daar moet wel een lijn in komen dat zowel in al die plannen hetzelfde gedaan wordt.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Bouman. Dan zijn we aan het einde van de tweede termijn van de commissie. En gaan we voor een laatste reactie nog naar u, wethouder Hoek. U heeft het woord.

Beantwoording college

De heer Hoek: Dank u wel. De Partij van de Arbeid geeft nog een toevoeging van vier punten met betrekking tot de verbetering in het leven van inwoners. Die zijn opgeschreven. En nogmaals, het heeft ook met ambitieniveaus te maken. Hoe ver wilt u daarin gaan? De ChristenUnie, de stelling die geponeerd werd, ben ik het mee eens. Zelfredzaamheid zonder sociale verbanden, dat wordt wel heel erg ingewikkeld. Dus dat is heel belangrijk. En met name de mensen die die sociale verbanden niet hebben, die zullen aankloppen voor hulp. Dus daar ben ik het helemaal mee eens. En ook, u zegt, als je het hebt over KPI's of weet ik veel wat, dat is ingewikkeld, maar kijk ook vooral naar de reacties vanuit de samenleving over hoe dat zich ontwikkelt. En daar kan ik me prima in vinden. De VVD, schaarse middelen. En ja, ik ben het met u eens. We hebben natuurlijk met een financiële uitdaging te maken. En de perspectiefnota, op 7 mei gaan we daarmee aan de slag. En daarin wordt er wel van in iedere vraag om daarin keuzes te maken. En ik kan het niet onder het tapijt vegen dat we een hele uitdaging hebben met betrekking tot het financieel rondkrijgen van deze uitdagingen. Daarom vinden dit soort discussies ook plaats. En vooral hebben we uw inbreng nodig om te kijken, maar hoe kunnen we dat dan, ondanks die schaarse middelen toch een palet bieden waarin we mensen op een goede manier hulp verlenen en kunnen bedienen. En dat is de uitdaging die we hebben. Maar ik wil geen winstwaarschuwing maken, maar als u zegt, die schaarse middelen, daar hik ik wel tegenaan, dat hoor ik GroenLinks ook zeggen, dan moet ik eerlijkheidshalve wel zeggen dat dat wel een onderdeel is van de uitdaging waar we met zijn allen voor staan. En tenzij u zegt, maar wij als GroenLinks, want er wordt gesteld, welke gemeente wil je zijn uiteindelijk. Als GroenLinks zegt, wij willen eigenlijk het hele sociale domein, het geld wat daarvoor bestemd is, houden zoals het is, dan is dat ook een mening. En daar kunnen we ook mee aan de slag. Mijn uitdaging is om met minder geld meer te doen en echt op een goede manier onze bevolking adequaat te helpen en ervoor te zorgen dat het geld echt terechtkomt daar waar de hulp ook echt noodzakelijk is. Dus dat. Geen interruptie? Goed zo. Nee, ik dacht dat u naar me keek van...

De voorzitter: Ik keek vol verwachting of u aan het einde was gekomen van uw laatste reactie, wethouder.

De heer Hoek: Leefbaar 3B, u zegt, we moeten niet doorslaan, waarin de overheid zich helemaal terugtrekt en we alleen maar een beroep doen op zelfredzaamheid. Dat is ook niet de insteek van deze uitgangspuntennotitie, maar dat we er kritisch naar kijken, dat moge duidelijk zijn. De vraag over de wachtlijsten, daar heeft u schriftelijke vragen over gesteld, die komen, ik denk begin volgende week, maandag? Begin volgende week naar u toe. GroenLinks, de inkomensafhankelijke bijdrage van de Wmo, dat is landelijk beleid. Daar kunnen wij als gemeente niet zo gek veel mee, dus dat wordt een ingewikkelde. D66, die heeft het ook over de indicatoren gehad, daar heb ik net al iets over gezegd. Even kijken, het CDA vraagt, die schaarste, kan je dat wat meer specificeren? In die zin van, geldt dat nou voor alle beleidsvelden? Het is algemeen bekend dat we twee uitdagingen hebben, met name, en dat is inderdaad de mensen op de juiste plek krijgen, die de hulp kunnen bieden, en de financiën. Dat zijn wel de uitdagingen voor de toekomst. Waarbij ik me misschien nog wel meer zorgen maak over de juiste mensen op de juiste plek krijgen, dan over de financiën, omdat dat wel een hele uitdaging wordt, als ik het journaal mag geloven.

De voorzitter: Mevrouw Bouman. Ik heb ook een interruptie van de heer Smolders, maar ik denk dat hij over een ander punt gaat. Dus dan laat ik even mevrouw Bouman nog deze interruptie doen en dan komen we zo bij u, mijnheer Smolders.

Mevrouw Bouman-Quist: Helder dat u zegt, het zit hem dus aan de personele kant. Wordt dat ook nog aangegeven in de perspectiefnota ten aanzien van het sociaal domein? Want dat is natuurlijk wel even noodzakelijk, dat als we minder geld te besteden hebben, of als we zeggen, we laten het sociaal domein zoals het zou moeten zijn. Hoe gaan we dat dan oplossen?

De voorzitter: De wethouder nog in reactie daarop.

De heer Hoek: Dat is natuurlijk een bijzonder interessante. Daar hebben wij als gemeente natuurlijk ook heel veel mee te maken, dat je de juiste mensen niet kan vinden. Dat betekent dat je de ene keer creatief moet zijn, de andere keer een interessante gemeente moet zijn om voor te werken. Dat is een heel palet van maatregelen waar je aan kan denken om inderdaad die schaarste het hoofd te bieden. Waarbij ik het niet bedoel als argument, nou schaarste, dat zou mooi zijn, want dan houden we geld over, omdat we bepaalde functies niet in kunnen vullen. Nee, natuurlijk niet. We moeten er alles aan doen om de juiste mensen op de juiste plek te krijgen, zodat we adequaat de mensen kunnen helpen die het nodig hebben. Dus, en dat is ook iets voor de uitgangspuntennotitie. Daar moeten we natuurlijk sterk op acteren.

De voorzitter: Helder. En dan inderdaad voor het beleidsplan. Mijnheer Smolders nog bij interruptie.

De heer Smolders: Dank u wel, voorzitter. En bedankt aan de wethouder voor het beantwoorden. Maar ik vraag me af, want de wethouder geeft aan dat het ingewikkeld is om indicatoren te gebruiken. Maar mijn vraag is, gaat u indicatoren ontwikkelen of in beeld brengen, zodat we dit ook kunnen monitoren?

De voorzitter: We gaan even naar de wethouder voor een antwoord, mijnheer Smolders.

De heer Hoek: Ja, ik verifieer net even bij mijn buurvrouw hoe het zit. Maar dat zit in de beleidsnotitie.

De voorzitter: U wordt op uw wenken bediend, mijnheer Smolders. Geweldig, kijk. En met die mooie woorden en de laatste woorden van de wethouder is het college aan zet. Want u heeft uw input allemaal meegegeven deze avond. En hopelijk over enkele maanden spreken we met elkaar over het werkelijke beleidsplan. Dan kunt u hopelijk uw inbreng weer herkennen. Voor nu sluiten we agendapunt 5.a af.

5.b Kadernota 2026 GRJR - Paul Lieverse

De voorzitter: Gaan we over naar agenda punt 5.b. Dat is de kadernota van de GRJR, de Gemeenschappelijke Regeling Jeugdhulp Rotterdam-Rijnmond 2026. Ingebracht door de heer Lieverse. Die heeft een aantal vragen aan u als commissieleden en een aantal vragen voor het college. Maar ik wil u vragen, mijnheer Lieverse, om uw besprekspunt in te lichten en dan ook direct uw eerste termijn te doen. Ja? Mijnheer Lieverse, u heeft het woord.

Eerste termijn

De heer Lieverse: Dank u. Het is heel fijn, voorzitter, dat we de kadernota samen kunnen bespreken vanavond, alsnog. Dat heeft namelijk te maken met een zekere vertraging en overigens is het punt van die vertraging niet de essentie van het onderwerp wat mij betreft vanavond. De essentie is wel het bypassen van de raden. De brief van de GR die in december opgesteld werd en die in de raadsinformatiebrief, wat die paragraaf betreft, in ieder geval overgenomen wordt door het college, is dat het eigenlijk niet nodig is om er een zienswijzeprocedure voor te volgen, maar dat als er ideeën zijn in de raad, dat ze natuurlijk altijd aan de portefeuillehouder kunnen meegeven die het dan in het AB kan inbrengen. Ik denk echter, voorzitter, dat de onderwerpen die in de kadernota staan van te grote importantie zijn om onbesproken te laten en om het alleen maar intern te bespreken en het niet ook daar iets over terug te koppelen naar de GR. Dat heeft met een aantal onderwerpen te maken. Dat zijn drie groepen eigenlijk. In de eerste plaats heeft het te maken met kostenbeheersing. In de GRJR wordt al heel lang gepuzzeld op regionale maatregelen die genomen kunnen worden om kosten te reduceren. Dat heet de zogenaamde regionale, RBOK, afgekort. Er zijn 51 maatregelen en daar wordt regelmatig over terug gerapporteerd. Maar die gaan niet alleen over geld, die gaan ook over maatregelen, ook over het zorgpalet, ook over wat het inhoudt en wat het zou kunnen betekenen voor hulpverleners en voor de hulpvragenden. Ofwel, het zijn onderwerpen waarvan eigenlijk wij het zouden kunnen vinden, dat moet regelmatig teruggekoppeld worden in onze commissie. En hoe realistisch is het ook dat daar die bezuinigingen gehaald gaan worden die voorspeld worden. Een ander punt is de 5 à 10 procent terugbrengen van de subsidies op jeugdbeschermingsinstellingen en Veilig Thuis. Overigens lezen we in de voortgangsrapportage dat Veilig Thuis nu alweer 1,5 miljoen erbij krijgt want de waarnemend directeur heeft geklaagd, ik kom er niet uit, dus die krijgt 1,5 miljoen erbij. Ofwel, hoe zit dat precies? Belangrijker, wat is de impact op de kwaliteit van deze zorgvoorzieningen als die met 5 tot 10 procent verlaagd wordt? Is dat wel haalbaar? Dan de landelijk ingekochte jeugdhulp, dat is ver van ons bed misschien, maar de kostenstijging is daar immens. Ofwel, wij vinden als ChristenUnie dat we graag de portefeuille willen aansporen om het AB er toe te bewegen om meer te doen aan de stijgende kosten, om daar meer grip op te krijgen. Een tweede groep van onderwerpen is de kwaliteit van de zorg. Bijvoorbeeld de transformatie van JeugdhulpPlus, we hebben daar eerder over gesproken, uitgebreid. Maar hoe staat het daar eigenlijk mee? Het aantal pleeggezinnen, lukt dat om die te vinden? Hoe is het met de risico's voor de jeugdigen die dan niet meer opgenomen worden, maar die ambulante geholpen worden? Gaat het wel even goed? Of, wat we namelijk kunnen lezen in allerlei periodieken, zoals het AD bijvoorbeeld, die vertelt over kinderen,

over jeugdigen die helemaal de weg kwijt zijn, met verslaving te maken krijgen en helemaal niet meer zo goed bezig zijn als ooit bedacht was met deze nieuwe opzet. Lokale teams sla ik even over, want dat komen we vast over te spreken in andere besprekingen over jeugdhulp. Regionaal ingekochte jeugdhulp, dat is natuurlijk een taak van de GR. Dat hebben we ook aan de GR toebedeeld. Maar wordt bij die inkoop rekening gehouden met de wensen die wij als gemeente hebben op dat gebied? We hebben tenslotte allerlei plannen gemaakt. We hebben een soort taakstelling afgesproken. Wordt daar voldoende in meegenomen hoe dat met de inkoop staat? Derde, het laatste punt is rond taakverdeling. Er wordt gesproken over een veranderende rol van de GRJR. Het wordt dan genoemd de BBV, een landelijke regeling. Daar twijfel ik niet aan dat het zo is. Maar wat ik wel denk, is onze gemeente in staat om die taakverzwaring op zich te nemen? Tot slot de veiligheidsketen. De toekomst naar kind- en gezinsbescherming. Daar worden allerlei dingen over gezegd in de kadernota. Bij een recente vergadering hebben we gesproken over de wachtlijsten die er zijn bij Veilig Thuis. Recent hebben we gehoord over het drama rond het meisje die in de verpleegzorg verdwaalde en met mishandeling te maken kreeg. Het feit dat er dit soort signalen opkomen is toch een reden om die zorgketen onder de loep te nemen en ook hier te bespreken op een manier dat het AB daar terugkoppeling van krijgt. Kortom, voorzitter, u hoort wel, er zijn allerlei aanmerkingen te maken en vragen te stellen, maar ook steun te geven aan een heleboel dingen die heel goed zijn in de kadernota. Ik ben met name benieuwd of de commissieleden het ermee eens zijn dat een zienswijzeprocedure het beste instrument zou zijn om een kadernota in de toekomst hier te bespreken.

De voorzitter: Helder. Dank u wel, mijnheer Lieverse. En voordat we verder gaan, wilde ik de commissie nog even meegeven dat, nog even expliciet, vandaag eigenlijk de laatste kans is waarop u de wethouder nog input mee kan geven voor de bespreking van die kadernota. Want dat gaat de wethouder op 11 april al doen. Dus des te belangrijker om dat vanavond met elkaar te bespreken. En wilt u in ieder geval ingaan op de drie punten van de heer Lieverse, zodat de wethouder daar op de juiste manier gevolg aan kan geven. Dat gezegd hebbende, gaan we bij u beginnen, mijnheer Alsemgeest. Van WIJ Lansingerland.

De heer Alsemgeest: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, er gaat geen of bijna geen commissie Samenleving voorbij zonder dat het onderwerp jeugdhulp op de agenda staat. En zo ook vanavond. Bespreekstuk van de heer Lieverse over de kadernota 2026 van de GRJR. Laat ik maar beginnen met dank te zeggen aan de heer Lieverse, want hij laat geen kans onbenut om als raadsrapporteur ons als commissie mee te nemen in deze gemeenschappelijke regeling en alles wat eraan vast zit. En er zit nogal wat aan vast. Zo veel zelfs dat we het soms zelf niet meer snappen en we uit moeten gaan van de dingen die we aangeleverd krijgen. En dan ook nog zelfs zo dat ik na het lezen van al de aangeleverde stukken nog steeds geen antwoord kan geven, of geen antwoord heb, op de door de heer Lieverse gestelde vraag. Of vragen. Als de heer Lieverse mij vraagt, of ons vraagt, of wij kunnen beoordelen wat de effectiviteit van de voorgestelde maatregelen binnen de regionale bestuursopdracht kostenbesparing is en of de financiële inschattingen realistisch zijn, dan moet ik hem het antwoord schuldig blijven. Ook de andere vragen heb ik geen antwoord op. En als iemand is die er wel een antwoord op heeft, dan hoor ik dat graag. Wat ik wel denk te weten is dat een groot deel van de kosten van de jeugdzorg werkelijk door ons gemaakt worden. En de vraag is of dat wel nodig is. Zelfredzaamheid is voor sommigen een wat beladen woord. Maar zoals ik al eerder zei, we moeten hulp bieden aan diegenen die het werkelijk nodig hebben. En dat laagdrempelig aanbieden. En misschien wat minder aan diegenen die vinden dat ze er gewoon recht op hebben. Komende maandag gaan we als commissie met elkaar in gesprek over mogelijke veranderingen in de verordening jeugdzorg. Misschien kunnen we daar input verzorgen die gaat leiden tot lagere kosten van de jeugdzorg. Verder denk ik dat we vertrouwen moeten hebben in de ingeslagen weg van

hervormingen binnen de jeugdzorg. Of vertrouwen moeten hebben in de door onszelf ingeslagen weg om meer lokaal op te lossen. Ik ga er in ieder geval van uit dat een ieder hier binnen ons gemeentehuis, binnen de gemeenschappelijke regeling en in de jeugdzorg zelf zich voor 100 procent inzet voor de zorg van de jeugdigen die de hulp nodig hebben. Ik heb verder geen vragen, maar mogelijk komen die nog nadat de wethouder de aan hem gestelde vragen beantwoord heeft.

De voorzitter: Er is ook nog een vraag aan u, denk ik, van de heer Lieverse.

De heer Lieverse: Ja, met name de vraag of u het een goed idee vindt of niet om die procedure te volgen, zoals dat ook geldt voor begrotingen. En waarom ik dat aan u vraag, nu is dit, u zegt, ik kan het niet beoordelen, die regionale bestuursopdracht, of dat wel of niet hout snijdt. Maar u kunt wel beoordelen dat dat in de kadernota gesteld wordt, dat het veel gaat opleveren. Terwijl we de afgelopen jaren hebben gemerkt dat het helemaal niet die goede kant op gaat. Dus u kunt dan bijvoorbeeld vragen in de commissie, waarop is dat dan gebaseerd?

De voorzitter: En dan even voor de scherpste, uw eigenlijke vraag is, vindt de heer Alsemgeest dan ook dat er een zienswijzeprocedure gevolgd zou moeten worden, zodat er aandacht is voor dit soort onderwerpen? Zeg ik het dan goed, mijnheer Lieverse? Dat is een heldere interruptie voor u, mijnheer Alsemgeest.

De heer Alsemgeest: Daar kan ik ook een helder antwoord op geven, maar dat kwam in eerste instantie uit het bespreekstuk niet helemaal naar voren. Maar dan ben ik het helemaal met de heer Lieverse eens dat we daar toch mogelijk een zienswijze zouden moeten kunnen indienen.

De voorzitter: Helder. Dank u wel, mijnheer Alsemgeest. Dan ga ik naar de heer Bergwerff van de CDA.

De heer Bergwerff: Voorzitter, dank u wel. Dank aan de ChristenUnie. Nogmaals opnieuw weer een bespreekpunt over de GRJR, jeugdhulp. Wij vinden dat prettig. Het is goed dat dit onderwerp weer op de agenda staat. Er is genoeg over te vertellen. Ik loop de vragen uit het bespreekpunt wel even langs voor de structuur. Het CDA is in principe blij met de bestuursopdracht en de kostenbesparing. Ondanks het echt heel ambitieus is. 51 maatregelen om de kosten te reduceren en moet resulteren in een besparing van ruim 78 miljoen euro in 2028. Per definitie is het gewoon een opluchting dat er veel gebeurt, want er moet veel gebeuren. Maar wij houden wel rekening met de effecten die dat met zich mee kan brengen. Noem even de punten op efficiëntere zorgbemiddeling, minder één op één zorg, ontwikkeling van alternatieven voor gesloten jeugdhulp. De heer Lieverse zei het ook al even, dat neemt risico's met zich mee. Blijken er bijvoorbeeld voldoende pleeggezinnen te zijn als dit dadelijk allemaal 100 procent van start gaat? De hervormingsagenda jeugd ondersteunt de besparingen door betere preventie en samenwerking met onderwijs. Klinkt allemaal heel goed. Maar ja, we houden het in de gaten. En dat is gewoon belangrijk, vinger aan de pols. Ik pak dit moment wel trouwens even gelijk om de wethouder een vraag te stellen. Sommige gemeenten hebben inmiddels inzichtelijk wat de Rijksbijdrage in 2026 zal zijn. Dus ook de Rijksbijdrage voor jeugdhulp. En wanneer worden die Rijksbijdragen voor de gemeente Lansingerland bekend gemaakt? In het bespreekpunt wordt ook gevraagd of de financiële inschattingen volgens ons realistisch zijn. Dit kunnen wij heel moeilijk toetsen. Dat zei WIJ Lansingerland ook al even, de inhoud is gewoon ingewikkeld en we zijn in die zin geen specialist of hebben geen specialistische achtergrond in de jeugdhulp. Wel kunnen we inschatten dat de mate waarbij met name de

hervorming van de gemeenten in dit beleid ondersteund worden door de GRJR gewoon heel belangrijk is. Ook de informatievoorziening die de gemeente blijft krijgen van de GRJR is gewoon essentieel. Hierbij ook nog even een vraag aan het college. Het wordt wel iets technisch, vergeef mij dat. Maar in de raadsinformatiebrief staat dat Lansingerland onderbouwd gaat afwijken van de begroting van de GRJR. Namelijk, de besparingen in de hervormingsagenda, de lokale opgave jeugd, de RBOK, verwerkt de GRJR niet in haar prognoses. Maar Lansingerland verwerkt dat wel in haar begroting. Dat betreft ruim 16 miljoen euro. De reden dat de GRJR deze besparing niet meeneemt in de begroting is omdat, ik citeer even, deze besparing nog niet per gemeente te voorspellen is. Maar wethouder, waarom kan Lansingerland dat dan wel al voorspellen? En hoe komen ze precies aan die ruime 16 miljoen euro? Het lijkt wel dat ik even iets mis in het stuk. Overigens, prima dat we afwijken als Lansingerland van de begroting van de GRJR, maar ik begrijp de onderbouwing niet helemaal. Dan nog even die 5 à 10 procent besparingen op subsidies. Ook dit neemt de nodige risico's met zich mee. We zien inderdaad al Veilig Thuis, daar blijkt het al niet realistisch. In hoeverre wordt het dan wel realistisch voor andere organisaties, bijvoorbeeld jeugdbeschermingsorganisaties? En eigenlijk zou er iets van een begrotingsknop moeten zijn, wanneer er blijkt dat de wachtlijsten toch weer langer worden en de medewerkers overbelast worden, dat je dan aan die knop kan draaien en dat het geen 10 procent besparing zou zijn, maar 7 procent. En dat zou dus op regionaal niveau moeten. Conclusie, zorgkosten naar de gemeente betekent dat Lansingerland zelf keuzes mag maken. Betekent dat we de eerste jaren absoluut goede ondersteuning moeten krijgen van de GRJR. En goede informatie uitwisseling. En wie weet pakt het allemaal goed uit en zijn onze zorgen niet aan de orde uiteindelijk. Oh ja, overigens, Paul Lieverse van de ChristenUnie vroeg inderdaad, hoe staan jullie tegenover die zienswijzeprocedure? Wat ons betreft heeft dat wel de voorkeur, want er is gewoon genoeg te vinden over dit onderwerp. Dank u.

De voorzitter: Helder. Dank u wel, mijnheer Bergwerff. Mevrouw Gielis, Leefbaar 3B.

Mevrouw Gielis: Dank u wel, voorzitter. En dank aan de heer Lieverse om dit punt te agenderen. We vinden het wel heel moeilijk om hierop te reageren. En dank voor uw uitleg van daarnet. Want een korte samenvatting zoals daarnet helpt ons wel om dit beter te begrijpen. Het is zo'n ingewikkeld onderwerp. En net als de heer Alsemgeest kunnen wij geen antwoord, of niet, geen, moeilijk antwoord geven op de door u gestelde vragen. Wij willen als raad graag sturen op afstand. Als raadsadviseur heeft u heel veel inhoudelijke kennis en kunt u ons daarmee adviseren. En ook vanwege uw professie heeft u zeker een beter inzicht dan wij. Uw vragen zijn vrij specialistisch en lijken ons meer gericht op het college dan op de rest van de raad. Dus wij zijn heel erg benieuwd naar de reacties van het college. En met name de vragen over de kosten vinden wij heel erg spannend. Zo ook de vragen over de regionale bestuursopdracht. Om de zienswijzeprocedure in de toekomst hier te bespreken, dat was uw vraag aan ons, dat vinden wij een heel uitstekend plan. Daar gaan wij graag in mee. En wij zijn vooral nu heel erg benieuwd naar de antwoorden van het college. Ik had nog een dingetje. Daar kom ik in tweede termijn wel op terug. Ik wacht heel even de antwoorden van het college af. Het is een moeilijk onderwerp. Wat ik wil benadrukken is dat het te specialistisch is voor ons om hier op detail op in te gaan. En wellicht kunt u daar op reflecteren.

De voorzitter: Nog bij interruptie, mijnheer Lieverse.

De heer Lieverse: Het zou in mijn termijn kunnen, maar misschien mag ik deze als vraag dan formuleren, voorzitter. Helpt het u wel als we zo'n onderwerp aankaarten en de vragen stellen zoals die nu gesteld zijn? Helpt dat u?

De voorzitter: Helpt dat u, mevrouw Gielis, in uw denkproces?

Mevrouw Gielis: Zeker.

De voorzitter: Dat is een helder antwoord.

Mevrouw Gielis: Dank u wel. Ik kom in tweede termijn weer terug. Dank u wel.

De voorzitter: Oké. Dank u wel, mevrouw Gielis. Dat is een nieuwe termijn, mevrouw Draak? Oké, dan heeft u bij deze het woord. Mevrouw Draak van de VVD.

Mevrouw Draak: Dank u wel, voorzitter. Ik dacht, dit is even een goed moment voor de VVD om de termijn te hebben, want ik wil me eigenlijk aansluiten bij de woorden van de heer Alsemgeest en van mevrouw Gielis. Ik vond het ook erg gedetailleerd en heel lastig om in te schatten wat we daar nu van moeten vinden. Maar met alle toelichtingen erbij is het wel gewoon heel interessant dat de heer Lieveerse door dit onderwerp te agenderen ons meeneemt in, wat speelt er eigenlijk allemaal. Dus dat vind ik heel erg interessant. Ik ga niet herhalen wat de heer Alsemgeest en mevrouw Gielis gezegd hebben, omdat ik me er grotendeels bij aan kan sluiten. Ik had eigenlijk twee punten. Voor wat betreft de zienswijze, de VVD heeft altijd gezegd, als we een zienswijze in kunnen dienen, dan willen we dat graag. Dus dat wil ik graag bespreken. Alleen, ik herinner mij, en ik heb niet de gelegenheid gehad om dat echt uit te zoeken, dat wij onlangs een verzoek hebben ingediend rondom de begroting bij de GRJR, om onze zienswijze te kunnen indienen. En daar hebben natuurlijk alle andere gemeenten van de GRJR ook hun mening over gegeven. En daarin hebben wij niet geheel onze zin gekregen. Dat is wat mij bijstaat. Dus ik wil het er heel graag over hebben met deze commissie, maar de vraag is hoeveel zin dat heeft. Misschien dat de wethouder daar ook nog iets over kan zeggen. En een andere vraag die ik had, door dit stuk te lezen ben ik erachter gekomen dat een deel van de kosten die nu in de begroting van de GRJR zitten, verplaatst worden naar de begroting van de gemeente. En wij doen met zijn allen ontzettend ons best om de kosten van jeugdzorg binnen de perken te houden, niet verder te laten stijgen, hoe je het wilt noemen. Maar op het moment dat daar een flink bedrag bij komt uit de GRJR, is het natuurlijk tegen de stroom op roeien. Dus de vraag aan de wethouder is ook, of het bedrag dusdanig substantieel zal zijn dat het nodig is om dat in rapportages aan de raad te verbijsonderen. Zodat we wel trends kunnen blijven waarnemen, in plaats van dat die helemaal worden doorbroken door een extra bedrag dat erbij wordt goegoid. Dat was het even voor de eerste termijn.

De voorzitter: Helder. Dank u wel, mevrouw Draak. Dat is geen interruptie ook, mijnheer Van der Stad? Mijnheer Van der Stad, D66, u heeft het woord.

De heer Van der Stad: Dank u wel, voorzitter. En ook dank voor het agenderen aan de heer Lieveerse. Ik denk dat de bottomline van de vragen en constatering is dat we als raad een integraal debat over de kosten en de kwaliteit van zorg zullen gaan missen. Het lijkt nu een onderdeel te gaan worden van de algehele begroting, terwijl het wenselijk is om daar op een passende blijvende manier aandacht op te leggen. Interessant wordt het hoe alle op zichzelf staande begrotingen van deelnemende gemeenten straks de bezetting en het presteren van de GR gaan bepalen, alsmede of die begroting de vraag van de werkelijkheid raakt. Dat de gemeente gaat afwijken van begrotingsadvies op basis van trends, verwachtingen of inzet, is begrijpelijk. We kunnen dichter op het vuur zitten en met goede technische en functionele analyses, ofwel onderbouwd, moet het ook prima realistisch kunnen. Maar we moeten ook ervoor waken dat we ons niet voortijdig rijk rekenen. Het kan

invloed hebben op de uitvoering van de GR en de kwaliteit van zorg. De GR dient ons te blijven voorzien van informatie, als sturing op de verschuiving van middelen. Wat als alle gemeenten te krap gaan begroten? Halen we dan onze gezamenlijke doelen? Dan de kostenbeheersing en de subsidiebeperkingen. (...) aan de bijdrage van WIJ Lansingerland, min of meer. Het is lastig om daar als leek een goed antwoord op te geven, met de beperkt verschaft informatie uit de stukken en complexiteit. Maar toch een voetnoot. We zijn enthousiast begonnen met de kostenbeheersingen, maar we zien dat structurele besparingen langzaam op gang komen of extra investeringen benodigen. Dan moeten we waakzaam zijn. Rondom de subsidiebeperkingen lees ik terug dat er mogelijkheden gezien worden om te besparen, maar dan met name op de randzaken die de subsidie vereist. In hoeverre dit uiteindelijk de zorg raakt, is onvoldoende duidelijk. En ten slotte, eens met de heer Lieveerse om de zienswijzeprocedure als kapstok voor het gesprek met elkaar aan te houden. Dank u.

De voorzitter: Helder. Dank u wel, mijnheer Van der Stad. Dan ga ik naar de heer Xhemaili, PvdA.

De heer Xhemaili: Dank u wel, voorzitter. Ik wil de heer Lieveerse bedanken voor het agenderen van dit besprekspunt. Heel belangrijk. Ook met zijn kennis en achtergrond, kan ik niet bij aansluiten uiteraard. Want wat mij ook opviel bij het bestuderen van dit stuk, wat ook andere collega's hebben aangegeven, dat het heel ingewikkeld is om te doorgronden waar ik het nu over heb. Als ik terug ga naar de decentralisatie van de jeugdzorg, was het tweeledig. Dichter lokaal brengen, waar de jeugdigen wonen, en een verkapte bezuiniging. En daar zien we nu de resultaten van dat het echt de pan uitrijst met de uitvoering daarvan. Als ik kijk naar de drie vragen die de heer Lieveerse stelt. Kostenbeheersing, hoe beoordelen we de effectiviteit van de voorgestelde maatregelen binnen de regionale, RBOK en de landelijke hervorming jeugd? Dat weet ik niet. Ik heb daar niet direct een antwoord op. Maar als ik kijk naar mijn eigen werk, wat ik doe naast het raadswerk als duo-raadslid, ben ik ook veel met financiën bezig. En dan doen we jaarlijkse tussenevaluaties om te kijken, wat verandert in de cijfers. Komt er wat bij of gaat er wat af? Dus dat kan misschien een oplossing zijn. Ik weet niet of dat een goede oplossing is. Vraag twee, de subsidiebeperking. Welke gevolgen verwacht ik? Als je iets gaat korten, dan kan je ook minder afnemen, dus ook minder zorg leveren. Tenzij je ergens een overschot hebt en die overschot gebruikt om het tekort op te vangen. Dat kan een oplossing zijn. En de nieuwe rol van de GRJR, dat kan positief uitpakken als de zorg dicht bij de mensen komt. Maar in het algemeen heb ik niet per se goed beeld hoe en wat. En als ik de vraag mag beantwoorden over de zienswijze, daar kunnen we denk ik wel mee instemmen om dat te doen. En als laatste wat ik misschien wil meegeven aan de heer Lieveerse, dan wel via de voorzitter of de wethouder, om zulke diepinhoudelijke technische besprekspunten misschien vooraf in een beeldvorming met elkaar van gedachten te wisselen en een goede toelichting te krijgen waar we het over hebben. Ik weet niet of dat mogelijk is, om dan het goede gesprek te voeren. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Xhemaili. Dan gaan we naar mevrouw Gabin van GroenLinks.

Mevrouw Gabin: Dank u wel, voorzitter. Ik dacht, ik ga als laatste, want ik dacht dat ik als enige het niet bepaald snapte. GroenLinks wil in ieder geval de ChristenUnie bedanken voor het besprekspunt. Ik denk, herhaling is de sleutel tot succes, dus dank daarvoor. Het is een complexe, maar een cruciale opgave. Dus GroenLinks steunt de koers richting passende, nabije en houdbare zorg. Maar alleen als de kwaliteit voorop blijft staan. En als gemeenten de verantwoordelijkheid krijgen, moeten ze ook dus de middelen en de informatie krijgen

om dat waar te maken. De heer Lieverse had het even over de korting. De beoogde korting van 5 à 10 procent op subsidies voor instellingen als Jeugdbescherming, Veilig Thuis, baart ook ons zorgen. Vooral omdat deze organisaties al onder druk staan. We zijn het op zich eens dat een zienswijzeprocedure als een middel kan worden ingezet om de kadernota te beoordelen. Alhoewel wij denken dat een open politieke dialoog veel waardevoller kan zijn dan een juridische reactie in de vorm van een zienswijze. Een kadernota is richtinggevend, maar we horen graag wat de wethouder hierover te zeggen heeft.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Gabin. Er is nog een interruptie van de heer Lieverse daarop.

De heer Lieverse: Kan mevrouw Gabin aangeven wat het verschil is tussen die open discussie. Want hoe moet die gevoerd worden om wel het AB dan die informatie te laten krijgen die in de raden verzameld wordt?

De voorzitter: Mevrouw Gabin.

Mevrouw Gabin: Zoals ik het heb begrepen is de GRJR en het college, het ontslaat niet de plicht om tot een goede en tijdelijke en inhoudelijke raadpleging van de gemeenteraad uit te voeren. Dus ik denk als de middelen er zijn, als er andere alternatieven zijn, waarom daar geen gebruik van maken alvorens we overgaan tot een zienswijze.

De voorzitter: Mijnheer Lieverse nog.

De heer Lieverse: Heel kort. Ter verduidelijking, het verschil zou kunnen zijn, of ziet u dat anders, dat bij een zienswijzeprocedure ook de andere raden gevraagd worden om een reactie.

De voorzitter: Tot slot denk ik nog mevrouw Gabin.

Mevrouw Gabin: Ik moet u geloven dan op uw woord. Als dat zo is, is dat alleen maar een plus. Maar ik hoor het graag van een wethouder.

De voorzitter: Helder. Dank u wel, mevrouw Gabin. Dan zijn we aan het einde gekomen van deze eerste termijn van de commissie. Dan wil ik even als uw voorzitter reageren op de suggestie van de heer Xhemaili nog over de beeldvormingen. Ik denk dat het goed is om aan te geven dat we twee vormen van beeldvorming kennen in beginsel. Beeldvorming op initiatief van het college. Als college zegt, we hebben een dermate technisch stuk, dat moeten we toelichten. En beeldvorming op initiatief van de raad. En dat kan natuurlijk door een initiatiefnemer van een besprekspunt worden opgepakt. Net zo goed, het is altijd wat kort dag met het publiceren van de agenda, maar kan natuurlijk ieder commissielid, raadslid op ieder moment zeggen, maar wacht eens even, is het niet verstandig dat we hier met elkaar nog een beeldvorming voor organiseren? Ik denk in dit specifieke voorbeeld dat het qua tijd wat kort had geweest. Maar ik zal als uw voorzitter niet op mijn eigen initiatief een beeldvorming gaan voorstellen, mijnheer Xhemaili. Alhoewel ik af en toe tijdens de vergaderingen best de indruk heb dat dat nuttig zou zijn voor die en gene. Maar dat is niet aan mij natuurlijk. Wilt u daar nog op reageren als punt van orde, mijnheer Xhemaili?

De heer Xhemaili: Dank u wel. Ja, zeker. Het was meer een voorstel, omdat ik meerdere geluiden heb gehoord van de collega-raadsleden, dat het ingewikkelde materie is. En dat was meer vanuit de praktische overweging. Dank u wel.

De voorzitter: Dat snap ik helemaal, mijnheer Xhemaili. Maar ik denk even goed dat het helder is, iedereen kan dat initiatief nemen. Was in dit voorbeeld wellicht qua tijd wat lastig geweest, omdat ook op 11 april de wethouder de kadernota al moet bespreken in het bestuur van de GRJR. Maar akkoord, het initiatief ligt altijd bij u om dat toch te doen, mocht u dat willen. Dan gaan we nu toch echt over naar de wethouder in deze eerste termijn. Dat is wethouder Hoek. En misschien, wethouder, is het handig dat u even een onderscheid maakt tussen het reageren op de vooraf aangeleverde vragen en op de bespreking. Dat maakt het wat makkelijker te volgen, maar het is aan u.

Beantwoording college

De heer Hoek: Ik denk dat het handig is als ik eerst de bijdrage van de ChristenUnie behandel, dan de vragen beantwoord die de ChristenUnie in het besprekstuk heeft geagendeerd en dan vervolgens de verschillende partijen afloop, zodat we het beeld een beetje compleet hebben. In ieder geval heel hartelijk dank voor het inbrengen van dit besprekstuk. Dat het een ingewikkelde materie is, dat hoef ik u niet uit te leggen, want dat heeft u allemaal zelf geconstateerd. En dat is ook best mijn constatering, dat het echt een weerbarstige materie is. Er is veel gesproken over de zienswijzeprocedure. De heer Lieveerse heeft daar in een eerder stadium ook al aandacht voor gevraagd om met name die zienswijzemoogelijkheden uit te breiden. Deze raad had hij in ieder geval aan zijn zijde, want wij wilden dat allemaal. Alleen, dan moet het AB van de GRJR er ook nog iets van vinden. Ik heb toen mijn best gedaan om alle wethouders te vragen, dit is het voorstel van de gemeente Lansingerland. Ik ga er niet over of u het daarmee eens bent of het er niet mee eens bent, maar haal bij uw raad op wat u wilt, zodat we straks kunnen kijken van, hoe ligt dat in de regio? Er was in ieder geval geen behoefte om de zienswijzemoogelijkheden uit te breiden. En een zienswijze op de kadernota is ook geen wettelijke taak. 11 april, dan wordt de conceptbegroting besproken. Dan kunt u wel allerlei zaken meegeven. En ik als portefeuillehouder ben natuurlijk te allen tijde bereid om uw inbreng daar te vertegenwoordigen. Want dat is mijn rol ook. En dat vind ik alleen maar goed. De heer Lieveerse heeft het over een aantal belangrijke zaken gehad die best ingewikkeld zijn. En vandaar ook zijn verzoek om de zienswijzemoogelijkheden uit te breiden. Ik noem een paar zaken. De 1,5 miljoen van Veilig Thuis. Ik snap dat dat echt een zaak is waarvan u zegt, dat komt zomaar uit de hoge hoed en ingewikkeld. Ik wil u ook wijzen op het besprekstuk wat hier een maand of drie geleden lag, waar het ging over Veilig Thuis, waar de wachtlijsten opliepen en waarbij we allemaal een beetje zoiets hadden, wat moeten we nou? Want het is wel dusdanig belangrijk dat we moeten acteren op deze ontstane situatie. De voorzitter, nee, de bestuurder van Veilig Thuis heeft in ieder geval een dringende oproep gedaan om die 1,5 miljoen ter beschikking te stellen, om in ieder geval ervoor te zorgen dat zaken niet omvallen of uit de hand lopen.

De voorzitter: Wethouder, een interruptie van mevrouw Gielis daarop.

Mevrouw Gielis: Dank u wel, voorzitter. Want de heer Lieveerse heeft ook duidelijk gevraagd, wat kan het AB doen, nog meer doen, om de kostenbeheersing te stimuleren?

De heer Hoek: Ik ben nog niet klaar.

De voorzitter: De wethouder dan nog even, mevrouw Gielis.

De heer Hoek: Ik ben nog niet klaar. Er is ook gesproken over landelijk ingekochte jeugdhulp. Dat is een ingewikkelde, dat ben ik met de heer Lieveerse eens. En dat zijn natuurlijk een beperkt aantal ingekochte trajecten die vaak op basis van een medische

verwijzing worden ingezet. Dus daar hebben wij eigenlijk als gemeente heel weinig invloed op. Er zijn maar een aantal zaken die landelijk worden ingekocht. Dat zijn echt de meest, hoe moet ik het zeggen, schrijnende uitdagingen die we hebben. En die worden landelijk ingekocht, maar wel vaak op basis van een medische verwijzing. JeugdhulpPlus. Ik ben het met ieder eens. En als u de vergaderingen van het AB volgt dan kunt u ook zien dat ik mijn nek uitsteek om juist met betrekking tot de JeugdhulpPlus-voorzieningen een voorschot op de discussie te nemen door te pleiten voor een traject als school2Care, wat al is uitgerold in het Rotterdamse, in Utrecht en in Amsterdam om juist plaatsing in een driemilieuvoorziening te voorkomen. Maar goed, als je het rapport Groeipijn leest vanuit het ministerie dan wordt er ook gezegd, neem nou vooral je tijd om de afbouw van die driemilieuvoorzieningen om daar goede voorzieningen voor in de plaats te krijgen. Dus neem je tijd. Ik ben het met u eens. Ik wil ook sneller. En ik stoer me er ook aan dat het zo'n soort repeterende vraag is, waar staan we nu? Is er al iets ondernomen? Ik heb een aantal schoten voor de boeg gegeven. Maar het gaat mij ook te langzaam. Inkoopwensen. In feite bepalen wij dat als gemeente gezamenlijk. Want datgene wat de GRJR inkoopt daar zitten wij zelf voor aan tafel. Wij bepalen samen met de twaalf andere gemeenten het regionale palet. En als wij zeggen, dat vinden we overbodig, dan moeten we dat vooral in het AB inbrengen om te kijken of we een ander palet kunnen samenstellen. Maar vooralsnog voldoet dat aan de wensen die wij stellen. Taakverzwaringen, dat zei de heer Lieveerse ook met betrekking tot de begroting. Het is niet zo dat wij extra gaan betalen, maar het is zo dat wij de zorgkosten die wij zelf maken, die worden verwerkt in onze eigen begroting. Dat zorgt ervoor dat je een veel directer sturingsinstrument hebt. Dus het is niet zo dat we meer gaan betalen, maar het is wel zo dat we de zorgkosten die we zelf afnemen dat die direct naar onze eigen begroting worden doorgesluisd. De RBOK, de regionale bestuursopdracht, daar wordt 78 miljoen genoemd. En vooralsnog, tot op de dag van vandaag, wordt verwacht dat we dat ook kunnen halen. Dus wat dat betreft moet ik maar uitgaan van datgene wat er gepresenteerd wordt. Want ik kan moeilijk inschatten of dat ook daadwerkelijk echt het geval is. Ik ga ervan uit. Dan de vragen die in het besprekingsstuk stonden. En dan zal ik gaan naar de bijdragen van de verschillende fracties. Vraag 1, kostenontwikkeling. Welke concrete maatregelen neemt de GRJR om grip te krijgen op de stijgende kosten van de landelijk ingekochte jeugdhulp? En wat is het verwachte effect hiervan? De regionale bestuursopdracht kostenbesparing bevat ook de aanpak voor de landelijk ingekochte jeugdhulp. We zetten in op meer hulp regionaal organiseren in plaats van landelijk om zo de sturing te vergroten. Dus dat is al een traject wat is ingezet. De landelijk ingekochte jeugdhulp gaat veelal via de landelijke, of nee, de medische verwijsroute. En eigenlijk willen wij eerder aansluiten bij jeugdigen om goed te kijken of deze hulp ook het meest passend is. Het verwachte effect is een betere sturingsmogelijkheid. Dus daar hebben we aandacht voor. Kwaliteit van zorg. Hoe waarborgt de GRJR dat kostenbesparingen niet ten koste gaan van de kwaliteit en toegankelijkheid van de jeugdhulp? De RBOK-maatregelen zijn geclusterd. Er zijn ook clusters zoals passend zorgaanbod en passende zorgvraag die mede gericht zijn op kwaliteitsverbetering. Daar waar we het net ook over gehad hebben, een besparing hoeft niet altijd een verslechtering te zijn. Maar we hebben eigenlijk twee opdrachten. Dat is een besparing, maar ook een kwaliteitsverbetering. Dus niet alleen meer voor meer, maar ook meer en beter. Kostenbesparing en kwaliteitsverbeteringen, en dat heb ik getracht uit te leggen, dat zijn geen tegenpolen, maar kunnen goed samen gaan. Bijvoorbeeld het afwegingskader met betrekking tot de één op één behandeling van jongeren als alternatief voor opname in de gesloten jeugdhulp. Ik denk dat dat een hele, een verslechtering is van de zaken die we hadden, omdat het veel beter is om in groepsverband met jongeren aan de slag te gaan. Veel beter voor de jongeren ook. En om gezamenlijk, samen met die jongeren, een traject te doorlopen waarbij ze wel geholpen worden en ook daadwerkelijk iets gedaan wordt met deze jongeren. Tegelijkertijd is de RBOK, net als onze eigen lokale opgave jeugdhulp en de

landelijke ontwikkelingen, ook gericht op afbakening van de jeugdhulp. Waar doen we het wel en waar doen we het niet? En waar is het ook daadwerkelijk voor bedoeld? En dan de laatste vraag van het bespreekstuk, samenwerking en beleidsinvloed. Hoe wordt gewaarborgd dat beleidskeuzes van individuele gemeenten voldoende worden meegenomen in de regionale inkoop en het beleid van de GRJR? Het beleid van de GRJR wordt gemaakt door de regiogemeenten. Het is niet zo dat de GRJR op eigen houtje beleid maakt, maar dat wordt ingegeven door de wens van de regiogemeenten. Hier dragen de gemeenten allemaal aan bij. De GRJR maakt het beleid niet zelf, maar voert beleid uit. De GRJR is namelijk beleidsarm en werkt binnen de kaders van de regiovisie. Daarbij komt ook nog dat Lansingerland is aangesloten bij de beleidsontwikkelingen zoals de doorontwikkelingen van de regiovisie. Dus we zitten aan tafel.

De voorzitter: Helder. Daarover een vraag van de heer Alsemgeest.

De heer Alsemgeest: Voorzitter, ik hoor de wethouder spreken over gezamenlijkheid van aantal gemeenten binnen die GRJR. En dat wij met elkaar beleid bepalen. Hij had het ook over, toen had ik eigenlijk al een interruptie willen doen, maar dat heb ik even gelaten, over het zorgpalet wat wij samen inkopen. We doen een heleboel samen, maar het moet altijd, als ik het goed begrijp, langs dat AB. En ook die zienswijze die wij ooit nodig vonden, die is bij dat AB terecht gekomen, maar dat wordt het dan niet, omdat andere gemeenten dat niet vinden. Ik neem aan dat het, wethouder, dat het met dat zorgpalet ook zo is. Als wij wat willen veranderen aan het zorgpalet, moet dat dan ook via het AB en kan het zijn dat het toch niet gaat gebeuren, omdat andere gemeenten het niet willen en meer van dat soort zaken. Want dan krijg ik een beetje het idee van verdeel en heers. En dat er eigenlijk nooit wat iets gaat komen wat wij zouden willen, omdat andere gemeenten het niet willen. Klopt dat?

De voorzitter: Heldere vraag. De wethouder.

De heer Hoek: Het werkt iets anders. Er vindt een inventarisatie plaats van de hulpvragen die er zijn. En dan met name de hulpvragen die regionaal ingezet moeten worden, omdat het gaat om zwaardere jeugdhulp die wij lokaal niet kunnen organiseren. En als je het palet hebt, dan is het maar net wat je als gemeente afneemt. Ik bedoel eigenlijk, op het moment dat we een heel breed palet hebben, is dat prima. De vraag is, ga je zorg inkopen, ja of nee? Dus eigenlijk hebben we er met zijn allen baat bij dat daar een breed zorgaanbod ligt. Maar of we daar daadwerkelijk ook gebruik van maken, dat ligt aan de individuele gemeente. Vandaar ook dat wij gezegd hebben, regionale hulp is over het algemeen duurder dan lokale hulp. Laten we nou proberen de tendens te breken en ervoor te zorgen dat er meer beroep wordt gedaan op de lokale hulp, dan dat we veel een beroep doen op de regionale, intensieve zorg. Dus dat is eigenlijk hoe een gemeente daar enigszins op kan sturen.

De voorzitter: Mevrouw Gielis, een interruptie.

Mevrouw Gielis: Sorry, wethouder, u zei, regionale hulp is duurder dan lokale hulp?

De voorzitter: De wethouder.

De heer Hoek: Ja, over het algemeen is regionale hulp ook veel intensievere hulp. En is de lokale hulp vaak laagdrempeliger en eenvoudiger. De inhoud van het traject is minder intensief.

De voorzitter: Mevrouw Gielis nog, een vervolg interruptie daarover.

Mevrouw Gielis: Dank u wel, voorzitter. Dan zouden we ons dus kunnen afvragen of het misschien wel beter is dat we naar lokale afspraken gaan in plaats van regionale afspraken.

De heer Hoek: Maar dat doen we.

De voorzitter: Wethouder.

De heer Hoek: Dat doen we, want die trend hebben wij ook gezien. En daarom hebben we met name, investeren we veel meer op aanbod in het lokale palet dan dat we doorverwijzen naar het regionale palet. Juist om datgene wat u stelt. Maar je blijft wel regionale hulp op onderdelen nodig hebben, omdat de lokale hulp gewoonweg niet toereikend is. Dus dat maakt dat je altijd wel een beroep moet blijven doen op regionale hulp en voor de meest intensieve gevallen op landelijke hulp. Het CDA, of de Rijksbijdrage al inzichtelijk is met betrekking tot de gemeentebegroting. Nee, dat zal in de voorjaarsnota bekend worden. Ik kan wel zeggen, en dat heeft u waarschijnlijk ook gelezen, in het rapport Groeipijn wordt gesteld dat er een 50-50 constructie bedacht wordt. Alleen, we moeten ons niet rijk rekenen, die 50-50 constructie wordt berekend op basis van de uitkering uit het gemeentefonds. En omdat wij geen hoge uitkering uit het gemeentefonds hebben, is die bijdrage ook niet bijzonder hoog. Of in ieder geval niet toereikend. U vraagt ook, u zegt dat u onderbouwd kan afwijken van de voorbeeldbegroting die de GRJR presenteert. Dat klopt ook, dat hebben we het afgelopen jaar ook gedaan. En dat kunnen we op basis van data die wij beschikbaar hebben. En het is ook zo dat, de GRJR maakt een begroting op basis van het historisch gebruik. En dan zal je zien, als je dat de afgelopen twee jaar inzichtelijk maakt, dat dat een stijgende lijn is. En de provincie zegt, u mag geen...Hoe moet ik dat nou goed uitleggen? Je mag bezuinigingen die je voor ogen hebt, mag je nog niet inbrengen, omdat het dan nog niet een daadwerkelijke begroting is. Dus de provincie zal altijd uitgaan van een stijging. En nu zie je voor het eerst dat er een trendbreuk plaatsvindt. Dus ik ben benieuwd hoe dat er het volgend jaar dan uit gaat zien. Maar in ieder geval, een bezuiniging die je zelf voorneemt en nog niet ingeboekt hebt, mag je niet op die manier begroten. Dus dat betekent dat wij nu wel met een gerust hart durven zeggen op basis van data die we hebben, het gaat in ieder geval de goede kant op. Maar het betekent ook dat de voorbeeldbegroting van zo'n GRJR altijd hoger is dan wij zelf inschatten. En in feite maakt dat ook onderdeel uit van de bezuinigingen die je als gemeente wilt inboeken. Het zou raar zijn op het moment dat je met allerlei bezuinigingen bezig bent en daar geen vertrouwen in hebt dat het ook die kant op gaat. Even kijken hoor. U stelt ook voor, kunnen we geen knoppen in het leven roepen op besparingen afhankelijk van de wachtlijsten? Dat antwoord moet ik u schuldig blijven. Ik merk wel dat in de praktijk op het moment dat wachtlijsten oplopen en een instantie doet een beroep op, weet je, nu loopt het uit de hand en nu moeten we wat, dan zijn we altijd wel bereid om daar op de juiste manier op te acteren. Je kan twee dingen doen en zeggen, dat is je eigen schuld. Maar dan weet je dat het ten koste gaat van jongeren en dat die met extra problemen komen te zitten. Je kan ook bedenken, moeten we wel of niet bijspringen? En dan ben ik er altijd wel een voorstander van dat je zorgt dat er geen individuele kinderen of jongeren daar de dupe van worden. Maar dat je ook wel zo'n organisatie de spiegel voorhoudt en zegt, wat ga je er zelf aan doen? Leefbaar 3B heeft het gehad over de zienswijze om die uit te breiden. Daar heb ik iets over gezegd. Daar heeft de VVD ook op geacteerd en het klopt wat u zegt, daar hebben we hier, in deze raad, waren we daar absoluut van overtuigd. Alleen, dan moet het ook nog wel landen in het AB. Even kijken, hoor. De huidige kosten, GRJR, gaan naar de gemeente. Daar heb ik iets over gezegd. En daarbij is het zo dat we betalen voor onze zelf afgenomen zorg. Dus, ik bedoel, dat zit nu in de begroting van de

GRJR. Daar krijg je later een afrekening voor. En nu gaan ze meer direct onderdeel uitmaken van je eigen gemeentelijke begroting. Even kijken, hoor. D66, even kijken. Je moet je niet voortijdig rijk rekenen. Zolang ik bij de GRJR zit heb ik me nog niet kunnen betrappen op het voortijdig rijk rekenen van ofwel de gemeente of van mezelf, omdat zolang ik bij deze vergaderingen zit, en ook ruim voor mijn tijd, is het niet aan de orde geweest dat we ook maar enigszins in de gelegenheid waren om ons zelf rijk te rekenen. U weet misschien, de heer Xhemaili die gaf daar ook, in 2015 is de hele jeugdzorg, Wmo die is naar de gemeente gegaan. En u stelde het juist, dat was enigszins om dichter op de bevolking te zitten. Dus meer maatwerk te kunnen leveren. Maar er werd gelijk ook, ik geloof, 30 procent van het budget afgehaald. De eerste jaren hebben wij daar geld aan overgehouden als gemeente Lansingerland. Dus wij dachten eigenlijk dat we het heel goed deden. Dat was de eerste jaren. Dat hebben we toen in een bestemmingsreserve gezet. Maar later bleek dat ook wij toch behoorlijk uit de pas zijn gaan lopen. U kent de cijfers, in 2000 maakte 1 op de 27 jongeren gebruik van jeugdzorg. En inmiddels zijn we nu zover dat dat voor Lansingerland, ik meen, 1 op de 12 is. En landelijk gezien 1 op de 7. Dus dat betekent dat we eigenlijk in de afgelopen 24 jaar dat we steeds meer een beroep zijn gaan doen op jeugdzorg.

De voorzitter: Ik heb eerst een interruptie van mevrouw Gielis, wethouder, en daarna van de heer Xhemaili.

Mevrouw Gielis: Dank u wel, voorzitter. Nou kan ik het toch niet laten om mijn ex-fractiegenoot Don van Doorn te herhalen, geen geld, geen Zwitsers. Die kon ik even niet laten. Maar u heeft het over dat geld. Maar het is ook wel heel makkelijk. Is het niet mogelijk om op andere manieren alternatieve besparingen te verzinnen? Het is wel heel makkelijk om te zeggen, dit wordt ons in de mik geduwd, we kunnen hier niks mee. Maar misschien kunnen we wel overheadkosten besparen in plaats van directe zorg of andere dingen.

De voorzitter: De wethouder nog een keer.

De heer Hoek: Daar is natuurlijk die hele RBOK voor bedoeld. Dat zijn 52 maatregelen waar we op besparen. En dat zijn ook bijvoorbeeld organisatiekosten, dat zijn onderhandelingen met de zorgaanbieders. Al dat soort dingen zijn meegenomen. Het zijn 52 maatregelen. Dus ja, natuurlijk, er wordt heel breed gekeken op welke onderdelen we nog meer kunnen bezuinigen. Dat gebeurt, dat is de RBOK.

De voorzitter: Mijnheer Xhemaili, PvdA.

De heer Xhemaili: Dank u wel, voorzitter. Ik werd getriggerd door de wethouder met het feitje dat in 2000 minder kinderen gebruik maakten van jeugdzorg en vergeleken met nu. Ik kan me voorstellen dat juist mensen of inwoners jeugdzorg beter vinden. Of komt het juist door omdat Lansingerland heel mondig is en deskundig en hoogopgeleid, waardoor zij eerder geneigd zijn om naar hulpverlening te zoeken? Dus waar ligt dat dan?

De voorzitter: De wethouder.

De heer Hoek: Het is en-en. Het is ook ontegenzeggelijk zo dat we, juist omdat het naar de gemeente is gegaan, dat die lijntjes wellicht korter zijn geworden. Het is ook wel zo dat de afgelopen jaren de jeugd met wat meer uitdagingen te maken heeft gekregen dan toen ik jong was. Omdat de wereld gewoon toch veel complexer is geworden. Drillraps, je wilt bij

een peergroep horen. Dus dat maakt het wel een stuk ingewikkelder om groot te worden met alle verleidingen die op ons pad komen.

De voorzitter: Mijnheer Xhemali daar nog over? Nee, toch niet? Geen enkel probleem. Zijn wij tot een afronding aan het komen?

De heer Hoek: Ja, ik ben bij de Partij van de Arbeid. De tussenevaluatie met betrekking tot de financiën. Die vindt in het AB natuurlijk regelmatig plaats, de financiële stand van zaken. De vergaderingen zijn openbaar. Ik weet van de heer Lieverse dat ze niet altijd op de juiste manier dat je hem kan bekijken, omdat de apparatuur ons dan in de steek laat. Maar financiën is een wezenlijk onderdeel van iedere AB-vergadering die er gehouden wordt. En daarnaast wijs ik ook nog op, u zegt, is het niet mogelijk om nog een keer een beeldvorming te doen? Daar heeft de voorzitter het een en ander over gezegd. Maar ik wil u toch ook wijzen op de raadsinfobrieven die wij regelmatig met betrekking tot dit onderwerp richting raad sturen. GroenLinks, ik waardeer uw eerlijkheid. Laat dat heel duidelijk zijn. Dat vond ik echt mooi. En ja, u bent voor een open politieke dialoog om die hier wellicht in dit huis eens te laten plaatsvinden. Ik zou zeggen, bespreek dat met de griffie, als daar behoefte aan is, kunnen we altijd kijken hoe of wat. Dank u wel.

De voorzitter: Helder. Dank u wel, wethouder. Dan zijn we aan het einde gekomen van deze eerste termijn en gaan we over naar de tweede termijn. Waarbij ik misschien eerst toch u even het woord wil geven, mijnheer Lieverse, om ook even te verifiëren wat u nog van de commissie zou willen weten eventueel in tweede termijn. Ja? Mijnheer Lieverse, u heeft het woord.

Tweede termijn

De heer Lieverse: Iedereen dank voor de inhoudelijke bijdragen en ook de steun voor de laatste vraag die ik gesteld heb. Overigens, de wethouder zei dat hij in het AB regelmatig over jeugdhulp bespreekt. Dat is helemaal juist. De wethouder laat regelmatig zijn hart spreken in die vergaderingen. En dat komt ook echt over bij de collega-wethouders in de wijde regio van onze GR. Wat betreft het gedoe waar de VVD over sprak van, mevrouw Draak is nu even afwezig, maar toch ga ik er even op in, rond die zienswijze. Hebben we het inderdaad uitvoerig over gehad. Maar nu gaat het eigenlijk om iets nieuws. Namelijk de kadernota was voorheen altijd wel zienswijzeplichtig, of plichtig, we deden dat gewoon. Zoals de begrotingen wettelijk in de procedure vallen. Maar omdat nu de zorgkosten eruit gehaald worden, wordt het als een reden gezien om dat nu niet meer te doen. En dat vond ik zo spijtig, want de bespreking vanavond heeft toch voldoende opgeleverd. Dus vandaag herhaal ik mijn vraag aan de wethouder, wil hij zich er sterk voor maken om in het AB ervoor te pleiten om de kadernota aan een zienswijzeprocedure te gaan koppelen voor de komende keren?

De voorzitter: Helder. Dank u wel, mijnheer Lieverse. Dan stel ik gewoon even de vraag in de commissie of er nog behoefte is aan verdere inbreng op dit onderwerp of dat we de wethouder nog even de vraag van de heer Lieverse kunnen laten beantwoorden. Ik zie niemand naar de microfoon vliegen. Dus dan stel ik vast dat wij naar de wethouder gaan in deze tweede termijn, voor de vraag van de heer Lieverse nog. Wethouder Hoek.

Beantwoording college

De heer Hoek: Het is niet zo dat ik dat niet wil voorstellen. Alleen, we hebben net de zienswijzeverordening aangepast. En ik hoor wat u zegt. In het verleden was dat wellicht

niet een verplichting, maar deden we het wel altijd. Nu dat die zorgkosten naar de eigen begroting gaan, heb je natuurlijk ook veel meer zicht op die kosten. Dus ik kan me enigszins de denkwijze wel voorstellen dat op het moment dat zorgkosten in je eigen begroting landen, dat je daar veel meer grip en zicht op krijgt, doordat je veel meer overzicht krijgt.

De voorzitter: Dat is dan ook gelijk uw tweede termijn, wethouder? Ja? Oké, helder. Dan heb ik nog een interruptie voor u van de heer Alsemgeest.

De heer Alsemgeest: Voorzitter, dank u wel. Als ik zo goed beluister van onze wethouder, kan hij natuurlijk toch weer proberen die zienswijze in te brengen. Maar zal dat waarschijnlijk weer niet doorgaan. En nu we een andere manier krijgen, zodat we die zorgkosten bij ons in onze eigen begroting krijgen, krijgen we natuurlijk wel meer zicht. En dat is geen verkeerde zaak. Maar het is wel weer het idee, heb ik dan, dat het toch weer het verdeel- en heerssysteem is van de GRJR. De verantwoordelijkheid gaat daar weg en wordt weer bij ons neergelegd. En dan kunnen we ook nog geen zienswijze daarop indienen.

De voorzitter: En wat is dan precies nog uw vraag aan de wethouder daarover?

De heer Alsemgeest: Of hij daar toch wederom de aandacht op wil vestigen.

De voorzitter: Dat is in ieder geval een heldere vraag. Dan gaan we even naar de wethouder, want dat is een interruptie. Dan kom ik daarna bij u, mijnheer Lieveerse, want het is een interruptie nog op de wethouder, toch? Ja, helder. Eerst de wethouder.

De heer Hoek: Nogmaals, ik wil het met alle plezier vragen, maar net wat de heer Alsemgeest ook zegt, we hebben dat de vorige keer ook geprobeerd, daar was geen meerderheid voor. Ik heb niet het idee dat de GRJR een verdeel en heers, dat is de gemeenteraad ook niet. In een gemeenteraad telt de meerderheid en dat is bij een AB van de GRJR ook zo. Dus het is echt niet zo dat daar nou spelletjes worden gespeeld of, absoluut niet. Ook het verzoek van de heer Lieveerse om de zienswijzemetodiek uit te breiden is gewoon ordentelijk besproken en daar hebben mensen iets van gevonden.

De voorzitter: Helder. Dan heb ik nog een interruptie van de heer Lieveerse.

De heer Lieveerse: In twee seconden lukt net niet, voorzitter.

De voorzitter: En dat was uw interruptie.

De heer Lieveerse: Maar misschien dat het de wethouder wel kan helpen als we dit dan in een motie gieten en op die manier bij hem neerleggen. Daar mag hij op reageren.

De voorzitter: Dan is de vraag of dat hem zou helpen. Oké. Wethouder nog.

De heer Hoek: Volgens mij hebben we de vorige zienswijzeverruiming ook in een motie hier vastgesteld. Tenminste, wij waren het allen eens met die motie. Die heb ik ingebracht, die heeft het niet gehaald in het AB. Dus ja, weet je, ik weet niet of het mij helpt. Ik denk het eerlijk gezegd niet, omdat we het eerder geprobeerd hebben.

De voorzitter: Helder. Dank u wel, wethouder. Dan zijn we aan het einde gekomen van deze tweede termijn ook en dan gaan we deze bespreking sluiten. Mijnheer Lieveerse, nogmaals dank voor het agenderen. En dank allen voor de input. En wethouder, alle succes 11 april met die bespreking in het bestuur van de kadernota.

6. Stukken ter advisering aan de raad

De voorzitter: In deze commissie Samenleving gaan wij gauw verder met agendapunt 6, stukken ter advisering aan de raad. Nou, dat wordt een kort agendapunt, want die zijn er niet vanavond.

7. Actualiteiten uit het college

De voorzitter: San gaan we over naar agendapunt 7, de actualiteiten uit het college. Er is weer voor u allen een overzicht aangeleverd. Dat overzicht beslaat alle commissies, maar de vragen van vanavond kunnen uitsluitend gaan over onderwerpen die de commissie Samenleving aangaan. Ik zie u al, mijnheer Xhemaili. Gaat uw gang.

De heer Xhemaili: Dank u wel. Bij de commissie Ruimte ging ik de fout in om een Samenlevingsvraag te stellen in de commissie Ruimte. Daar werd ik terechtgewezen door de voorzitter die nu voor me zit. Dus ik hou het bij de commissie Samenleving. Ik heb een vraag over de participatie hersteloperatie toeslagen. We krijgen een beeldvorming op 10 mei. Het gaat naar het presidium. Maar ik ben toch wel benieuwd, kunt u misschien, de wethouder, via de voorzitter, toelichten wat er gaat komen? Waar moeten we aan denken qua beeldvorming?

De voorzitter: Is daar een korte toelichting op te geven, wethouder?

De heer Hoek: Niet meer dan dat het een beeldvorming is. Nee, nee, nee, dat is gekheid. Natuurlijk willen we aan en public de stand van zaken toelichten waar we tegenaan lopen. En eigenlijk even het net ophalen, zodat u weer helemaal bij bent met betrekking tot dit dossier.

De voorzitter: Mijnheer Xhemaili nog?

De heer Xhemaili: Eén checkvraag, dit betekent ook hoeveel toeslagen operaties hebben plaats gevonden en wie ze wel en niet zijn geholpen?

De voorzitter: De wethouder zegt nog ja, buiten de voorzitter om, maar u heeft het in de zaal gehoord en nu staat het ook op de band. Dus dat scheelt. Heeft u een vraag, mevrouw Gielis, over de actualiteitenrapportage? Ja, gaat uw gang.

Mevrouw Gielis: Dat gaat over het recht van opstal. Mijn collega kon dat gisteren ook niet vragen in de commissie, dus heeft aan mij gevraagd, de heer Meuldijk heeft aan mij gevraagd of ik hem wilde stellen. Het recht van opstal is een zakelijk recht. De vraag is over de overeenkomsten die zijn gesloten met of gesloten gaan worden met de vereniging van de sportparken. Het is in het belang van zowel de sportverenigingen als van de gemeente dat er goede afspraken worden gemaakt over het juridisch eigendom, de huur, pacht, beheer, onderhoud en aansprakelijkheid. Zijn er op al deze gebieden afspraken met de sportverenigingen gemaakt?

De voorzitter: Een zeer technische vraag, mevrouw Gielis. Wethouder, u heeft het woord.

De heer Hoek: Zoals het er staat, is het ook. Het recht van opstal is inderdaad een juridisch uitgangspunt met betrekking tot de grond en het gebouw. En met name als het gebouw op grond van de gemeente staat dan moet je dat recht van opstal op een goede manier

vestigen. Waarom zijn we dat nu echt aan het optuigen? Dat heeft alles te maken met de brand bij BVCB. Toen het een heel juridisch gevecht is geworden van wie dat clubhuis nou daadwerkelijk was. Aan weerskanten zijn juristen in de hand genomen om dat uit te knokken. Dus om dat nou te voorkomen, willen we dit gewoon op een goede manier regelen. En als u mij vraagt, klopt het dat dit het is? Ja, ik ben geen recht van opstal deskundige. Maar het recht van opstal is gewoon een wettelijk iets wat je op een goede manier moet vastleggen.

De voorzitter: Er komen een hoop vragen hierover. Eerst mevrouw Gielis.

Mevrouw Gielis: Dank u wel, voorzitter. Het is niet echt een antwoord. Ik begrijp dat het iets is wat goed vastgelegd moet worden. Maar wordt het goed vastgelegd, is de vraag.

De voorzitter: De wethouder.

De heer Hoek: Ja, natuurlijk. Ik bedoel, dat doen wij niet als gemeente. Maar daar komt een notaris aan te pas. Dat moet allemaal officieel vastgelegd worden. Dus het is niet zo dat we zelf één of ander contractje maken. Nee, daar komt een notaris aan te pas. En dat moet op die manier ordentelijk vastgelegd worden.

De voorzitter: Helder. Dat is dan beantwoord. Mijnheer Afalah, u heeft nog een vraag over de actualiteitenrapportage?

De heer Afalah: Ja, ik heb een vraag over hetzelfde onderwerp. Kan de wethouder aangeven dat het proces wat toen in gang is gezet na die brand bij BVCB, kan hij daar een indicatie aan geven van hoe lang we als gemeente nodig hebben om dat ook goed geregeld te hebben bij alle verenigingen binnen Lansingerland?

De voorzitter: En dan bedoelt u het nieuwe recht van opstal? Want het moet natuurlijk wel gaan over de actualiteiten, mijnheer Afalah. Dus dit is een goede vraag. Dan gaan we naar wethouder Hoek.

De heer Hoek: Het streven is voor het eind van dit jaar om alle rechten van opstal gevestigd te hebben.

De voorzitter: Dat is een helder antwoord. Nog andere vragen naar aanleiding van de voortgangsrapportage? Mijnheer Lieveise.

De heer Lieveise: Ik krijg er ook plezier in, voorzitter. Nee, het was voorbereid. Ik heb twee verschillende zaken. Moet ik ze in één keer of in twee verschillende?

De voorzitter: Over de actualiteitenrapportage?

De heer Lieveise: Jazeker.

De voorzitter: Laten we ze dan één voor één doen.

De heer Lieveise: Eén voor één. Over de pumptrackbaan voortgang. Met verbazing lezen wij het volgende, dat er namelijk gezocht wordt naar een geschikte locatie, terwijl we begrepen uit de bespreking tijdens de begroting op 7 november, vijf maanden geleden, dat er toen al zicht was op een locatie. Toen werd er gesproken over Annie M.G. Schmidt Park.

De voorzitter: En dan is uw vraag, klopte de bespreking toen niet of klopt de actualiteit nu niet? Mijnheer Lieverse.

De heer Lieverse: Ik ben u ontzettend dankbaar, voorzitter.

De voorzitter: Ik moet er altijd maar een vraag van proberen te maken, van uw inbreng. Goed, wethouder Hoek.

De heer Hoek: Ik probeer het even terug te halen. Ik zelf ben nooit voor een pumptrackbaan in het Annie M.G. Schmidt Park geweest. Dus ik kan me moeilijk voorstellen dat ik dat gezegd heb, omdat ik juist vind dat we daar al een jongeren ontmoetingsplaats hebben met allerlei andere activiteiten en het juist belangrijk vond om te kijken naar andere locaties binnen de gemeente. Dus wat dat betreft zijn er nu twee locaties op het oog en die worden verder onderzocht. En afhankelijk van ondergrond, of het inpasbaar is, hoe de buurt reageert, worden daar nu verdere stappen ontwikkeld.

De voorzitter: Dat is een helder antwoord voor hoe het nu in elkaar steekt. De heer Lieverse, voor de volgende vraag.

De heer Lieverse: Dan is het toch...Mag ik citeren uit het verslag van de begroting van 7 november of vindt u dat nu buiten de orde?

De voorzitter: Ja, een klein beetje wel, mijnheer Lieverse, want het is uiteindelijk een vraag naar aanleiding van de actualiteit. En de wethouder stelt vast, ik heb nu twee locaties in onderzoek. Dat is de actualiteit. Als u een verdere bevraging wilt doen van de wethouder dan moeten we daar een agendapunt van maken.

De heer Lieverse: Oké, ik heb voldoende helder gemaakt dat ik de...

De voorzitter: En de actualiteit is, er zijn twee locaties in onderzoek. Dat is de feitelijke informatie. Maar dan mag u wel uw andere vraag stellen.

De heer Lieverse: Ja, dat ga ik nu doen. Dat gaat namelijk over jeugd. Dat verbaast u waarschijnlijk niet. Maar dan in dit geval over het CEG. Enige verbazing over het feit dat er drie locaties zijn en dat het nu teruggebracht worden naar twee locaties. Terwijl, waarom me dat verrast, daar zou ik graag wat toelichting op hebben. Straks hebben we het ook nog op de GGD-rapportage. Onder andere over de mazelenuitbraak die er in Nederland is. De vaccinatiebereidheid van ouders wordt enorm beïnvloed door de beschikbaarheid en de bereikbaarheid van CEG-locaties. Die hebben een sleutelrol in het zorgen dat mensen op tijd de vaccinaties halen. Ook voor volwassenen is dat belangrijk. Maar in dit geval voor jeugdigen. Dus ik ben benieuwd wat de achtergrond is om nu het naar twee locaties te doen, terwijl onze gemeente heeft drie dorpskernen en was er niet voor niks mee gezegend.

De voorzitter: Een korte reactie van de wethouder.

De heer Hoek: Daar kan ik heel kort over zijn, dat is een wens van het CEG zelf. Ze zitten nu op een dure locatie in Berkel. Er kwam een verdieping vrij op de Noorderparklaan. En zij hebben gezegd, wij vinden het bijzonder prettig om dat te clusteren. Dan hebben we en meer vierkante meters, we kunnen gebruik maken van één kantine en het is voordeliger. Dus het is een wens van het CEG zelf. En buiten dat, weet je, denk ik op het moment dat het niet afhangt in een straal zoals we die hier kennen in Lansingerland of je wel naar het

CEG gaat of niet. Aan die indruk kan ik me niet onttrekken dat de afstanden hier in deze gemeente het probleem zouden zijn.

De voorzitter: Maar, wethouder, helder, de actualiteit was, de locaties. Het antwoord is, CEG wilde het zelf. Dat is het antwoord, helder. Mevrouw Draak.

Mevrouw Draak: Ik mag niks tegen de heer Lieverse zeggen, dus ik ga even de wethouder een vraag stellen. Dat mag wel bij interruptie. Is de wethouder ervan op de hoogte dat alleen kleine kindertjes tot vier jaar worden gevaccineerd in het CEG en dat daarboven vaccinatiecampagnes worden gedaan en dat die dan in Het Hoge Land worden uitgevoerd?

De voorzitter: Ik verwacht dat de wethouder daar, ja, op gaat zeggen. Wethouder.

De heer Hoek: Laat ik eerlijk zijn, dat wist ik niet helemaal. Maar dank u wel.

De voorzitter: Helder. Dan hebben wij vanuit de actualiteiten uit het college ook stiekem nog iets aan het college meegegeven. Dank u wel, mevrouw Draak.

8. Actualiteiten uit de commissie

De voorzitter: Dan gaan we over naar de actualiteiten uit de commissie. Is één van u nog ergens mee bezig wat u vast wil meegeven aan de commissie? Komt er een leuk bespreekpunt aan? Bent u met een interessant onderwerp bezig? In ieder geval niet dat u het hier wilt melden. Dan gaan we over naar agendapunt 9. Is dat nog agendapunt 8, mijnheer Erwich?

De heer Erwich: U gaat ineens heel snel. U vroeg dat en ik dacht van, er is best wel wat te melden, want we gaan 4 mei nog een vlam ophalen in Wageningen. En van de 64 raads- en duoraadsleden heb ik er inmiddels al 3, dus misschien zijn er nog wat liefhebbers. Die kunnen nu nog aanmelden en anders niet. Dus dat even.

De voorzitter: Helder. Dank u wel, mijnheer Erwich.

9. Verbonden partijen

De voorzitter: Dan gaan we over naar agendapunt 9, de verbonden partijen. Daar heeft de heer Lieverse verslagen aangeleverd voor de bestuursvergaderingen van zowel de GGD als de GRJR. Allereerst de vraag aan de commissie, zijn daar op dit moment vragen over aan de heer Lieverse? Dat is niet het geval. Dan, mijnheer Lieverse, heeft u nog een mededeling naar aanleiding hiervan voor de commissie? Dat is het geval.

De heer Lieverse: Ik hoop dat de commissie er niet overheen leest dat Veilig Thuis is bij het AB geweest, daar is al over gesproken vanavond, en heeft het te horen gekregen dat zij wat meer subsidie gaan krijgen. Wat ik spijtig vond, is dat het AB niet doorgezaagd heeft over een bepaald punt, namelijk waar ze de vorige keer zo positief over waren, is de zogenaamde proeftuin. Dat is echt spijtig, want die proeftuin zou juist heel veel zicht geven op een verbeterde werking van Veilig Thuis. Samen met mensen die iets meegemaakt hebben in de thuissituatie. Dus ik hoop dat het toch nog op één of andere manier een keer terug gaat komen bij de...

De voorzitter: Ik zet u weer even aan, mijnheer Lieverse.

De heer Lieverse: Ja, dat is mijn fout. Ik drukte op het knopje. Bij de GGD is, het is, ik heb een paar punten eruit gehaald uit die gezondheidsmonitor jongvolwassenen. Dat zijn een aantal monitoren die je online kan lezen. Dit gaat dan over de jongvolwassenen 16 tot 25 jaar. Het is wel interessante achtergrondinformatie voor als wij in de toekomst opnieuw komen te spreken over jongvolwassenen.

De voorzitter: Helder. Dank u wel, mijnheer Lieverse.

10. Rondvraag en sluiting

De voorzitter: Dan zijn we aan het einde gekomen van deze Commissie Samenleving van 3 april. Dan wil ik u nog even meegeven, nogmaals, dat 7 april u allen uitgenodigd bent voor een bespreking van de Cases Jeugdhulp, om daar wat meer beeld bij te krijgen. Dat is een bespreking met alleen de commissieleden, maar u bent daar allemaal voor uitgenodigd. En dan rest mij verder niets dan u allen hartelijk te danken. Oh, we hebben de wethouder nog voor de sluiting. Wethouder Hoek.

De heer Hoek: Er is nog een actualiteit uit het college die ik namens mijn collega mevrouw Cnossen tot u wil laten komen. Misschien heb ik net even niet opgelet, maar in ieder geval, het is een actualiteit. Het gaat inderdaad, en de heer Lieverse had het er zojuist al over, over de uitbraak van de mazelen. En daar wil ik u toch een kleine update voor geven, als u mij dat toestaat.

De voorzitter: Laten we dat doen, dat lijkt mij belangrijk, wethouder.

De heer Hoek: Ik lees het een beetje voor, want het gaat ook over aantallen en dat soort zaken. De eerste melding van mazelen kwam op 22 februari 2025. De huidige status is 44 bevestigde gevallen en 5 verdenkingen. Dat was op 26 maart '25. Hiervan hadden er 37 een direct of indirecte link aan één basisschool. De besmettingen zijn voornamelijk in Rotterdam en een klein aantal in Ridderkerk. De besmette kinderen zijn allen niet gevaccineerd tegen mazelen. De verwachting is dat het aantal besmettingen nog gaat oplopen en mogelijk meer gemeenten met een lage vaccinatiegraad gaan treffen. De GGD en de CEG werken goed samen en zij hebben nauw contact met huisartsen, kinderartsen en scholen. Lansingerland heeft een vaccinatiegraad van 85,4 procent en scoort hiermee het hoogst, het hoogst van de regio. Het regiogemiddelde is 73,5 procent en we scoren ook nog ruim boven het landelijk gemiddelde, wat 79,6 procent is. Kinderen die nog niet gevaccineerd zijn kunnen alsnog gevaccineerd worden via het CEG. Kinderen die al een eerste vaccinatie hebben gehad hoeven niet vervroegd voor een tweede vaccinatie te worden opgeroepen, omdat ze al voldoende beschermd zijn. Vaccineren voor de leeftijd van 14 maanden doen we liever niet, omdat het dan minder effectief is. Met betrekking tot communicatie, vanuit de GGD en het CEG zijn er een aantal acties ingezet op het gebied van communicatie voor leerlingen en familie van de school waar de meeste besmettingen aan gerelateerd zijn. Zo is er een brief en een flyer en een poster vanuit GGD en het CEG Rijnmond aan alle scholen, basis, middelbaar, mbo, hbo, wo en kinderdagverblijven over de situatie en de te nemen maatregelen rondgestuurd. Er zijn persvragen beantwoord. Er is voorlichting in de buurt en vaccinatie is mogelijk voor leerlingen en familie van de school. En er was op 26 maart een spreekuur met betrekking tot het verkrijgen van nog een vaccinatie. Dus dit is het wat betreft de mazelen.

De voorzitter: Helder. Dank u wel, wethouder. Nog een belangrijke mededeling, lijkt mij. Die kwam nog even bij de sluiting van deze vergadering. Dan rest mij nu echt niets dan u

allen hartelijk danken voor uw inbreng deze avond. Sluit deze vergadering, wel thuis en slaap lekker allemaal.